

சாரணார்

தினசாலை:

சே. டி. ஆஃப்வாதம்

ஜீ, கூத்

37

1955

ஜூன் வரி

அன்பர்பணி செய்ய எனையாளாக்கி விட்டால்
இன்பநிலை தானே வந்தெய்தும் பராபரமே.

— அயுமானா.

குடும்பத்திற்கு மிகவும் போக்குவரத்து விரும்பும் நிலை ஏனையாளாக்கி விட்டால் இன்பநிலை தானே வந்தெய்தும் பராபரமே.

போகுளடக்கம்

பக்கம்

போக்குக் போங்கல்!

‘ஏவி’ 3

பயிற்சி ஆணையாளர் மாநாடு

.... 4

மகாத்மாவின் போன்மோழிகள்

.... 5

‘சாரணார்’, ‘வழிகாட்டிகள்’ பேயர் ஏன்?

.... 7

பாலமீர் ஆசிரியர் பயிற்சிமுகாம்

.... 11

கைஞக முறைக் கவாத்து

எம். ராஜாபோலன் 12

சமூக போழுத போக்குப் பயிற்சி

சே. டி. 15

எங்கள் இலங்கைப்பயணம்

‘புரு’ 17

சாரணீய விளையாட்டுகள்

ரா. சுந்தரம் 26

சாரணீய வேலைகள்

L. அன்வத்தாராயன் 27

தீரிசாரணர் பயிற்சிக் குறிப்புகள்

R. S. & M. S. P. 30

கண்ணன் சொல்லும் கணத்

மேஜூர். கே. ரா. 33

செய்திகள்

.... 35

நேயர்கள்
அனைவருக்கும்
எமது
அன்பார்ந்த
புதுவருட
வாழ்த்துக்கள்!

போங்குக பொங்கல்!

— ரவி —

மாய்க்கும் பனியே மறைந்து வழிய
சாய்க்கும் ஒளிசேர் கத்தே வருக!
மாயிருள் அகல பாய்க்கீர் மிளிர
வாய்த்திமே அறிவே திருவே வருக!

210616.

தையேலும் திங்களே “தைதை” யெனவே
மேய்யேலாம் சிலிர்க்க தளிரடி சிவப்ப
தமிழே தளிர்க்க இனிமை கூட்டி
அமிழ்த நடனம் ஆடியே வருக!

மனாநிறை வாழ்வே மலர்ந்து போங்க
கணுவில் சுவைசேர் தேனும் கரும்பும்
மங்கலங் குறிக்கும் மஞ்சள் விளங்க
எங்கும் போங்குக எழில்மிகு வளமே!

நிறைசீர் போங்க நிறைக்கதீர் சாய
நிறைமனம் மகிழும் குறைவிலா உழவன்
மனமேனும் பானையில் மகிழ்ச்சிப் பாலும்
தினமும் போங்கத் தீந்தமிழ் வாழிய!

தாயகம் வாழிய! தனித்தமிழ் சுவையே
பாயும் பண்புசேர் பல்வளம் வாழிய!
மேவும் சேவையே மேலேனக் கோள்ளும்
கூவும் குயில்நிகர் சுரஞார் வாழிய!

அனைத்திந்திய சாரணப் பயிற்சி ஆணையாளர் மாநாடு.

தற்போதையப் பயிற்சித் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்யவும், இன்றையத் தேவைகளை மொட்டிடியும், பழைய அனுபவங்களை வைத்தும் புதிய திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கும், தேசிய ஆணையாளர்டாக்டர் மீருதயாநாத் குன்ஸ்ரு அவர்களின் அழைப்பிற் கிணங்க ஆண்பெண் சாரணரின் பிரதிநிதிகளாக முப்பத்தைந்து பயிற்சி ஆணையாளர்கள் 26-12-54ல் மத்திய பிரதேசத்திலுள்ள பச்மாரியில் கூடினர்.

மத்திய பிரதேசத்தில் எழில் தலமும் சாத்பூர மலையின் மடியில் சுமார் 3500 அடிக்குமேல் முழுவளர்ச்சி பெற்று, அழகு பூத்துக்குலங்கும் மலை வாழ்வகமே பச்மாரி. அதுக்குற்றலாவருவோர்க்கு ஒர் சுவர்க்கமே. இயற்கைக் குகைகள், கல்விலே திட்டப்பெற்ற கவின் ஓவியங்கள், பச்சைப் பசேவன்ற மலையுச்சிகள், தண்ணிலவின் பொன்வார்ப்போ என ஐயுறும்படி பண்ணிசை ததும்பி வழியூடிவரும் நீர்வீழ்ச்சிகள், நீந்துகுளங்கள், இயற்கைக் குளிரகங்கள் ஆகியவை சிறைந்த இடம். இயற்கை எழிலோடு சிற்காமல் கோடைகாலத்தில் இனபவாழ்வகமாகவும் விளங்குகிறது பச்மாரி. மத்திய புகைவண்டி ஸிரவாகத்தின் இட்டார்ஸி-ஜப்பூர் மார்க்கத்தில் உள்ள திப்பேரியா புகைவண்டி ஸிலையத்திலிருந்து முப்பத்திரண்டுமைல் தூரத்தில் உள்ளது பச்மாரி. அடிக்கொருமுறை

திப்பேரியாவிலிருந்து பச்மாரிக்குப் பஸ் சர்வீஸ் இருக்கிறது. ஏறக்குறைய பச்மாரி இந்தியாவின் மத்தியபாகத்தில் உள்ளது.

மாநாட்டுப் பிரதிநிதிகளிடையே ஸிலைய நட்புணர்ச்சி பாராட்டும் விதத்தில் இருந்ததோடு மட்டுமல்லாது விவாதத்தின் மாறுபட்ட கருத்துக்களை நேர்மையாகப் பரிமாறிக்கொள்ளவும், செயல் முறைகள் பற்றிய முடிவுகளில் ஏகோபித்த முடிவுகளை ஏற்கவும் உதவியது. தாராதேவி மாநாட்டின் கருத்துரைகளுக்கு ஏற்கவும், வெவ்வேறு மாநிலங்களில் நடைபெற்ற பயிற்சியைப் பொறுத்தும் பரிசீலனை நடைபெற்றது.

சென்னை மாநிலப் பிரதிநிதிகள் :-

1. திரு. வி.எஸ். இரத்தினசபாபதி, D.C.C. மாநிலசெயலாளர்,
2. „ ஜே. ஜி. முத்தையா, D.C.C., S.O.C., கோவைப்பகுதி
3. „ எம். இராசகோபாலன், D.C.C., S.O.C., மதுரைப்பகுதி
4. குமாரி. எஸ். பி. துரைராஜ், Jt. S.O.C. பெண்கள்பகுதி
5. திரு. வி. பி. இராமசாமி, A. D. C. C. கூனூர்.
6. „ ஏ. சுயம்பு, A. D. C. C. தஞ்சை.
7. „ பாலசிருஷ்ணன், A. D. C. C. தஞ்சை.
8. „ ஜே. டி. ஆசிர்வாதம், A. D. C. C. மதுரை.

தேசிய தலைமையகத்தைத்தவிர, டெல்லி, ராஜஸ்தான், பம்பாய், வங்காளம், மத்திய பிரதேசம், பஞ்சாப், உத்தரப்பிரதேசம், போபால், ஆந்திரம், திருவிதாங்கூர்-கொச்சி, ஜதராபாத், சென்னை மற்றும் ரயில்வேத்தொகுதி முதலிய பல்வேறு மாநிலங்களும் பிரதி சிதிகளை அனுப்பி வைத்திருந்தன. பச்மாரியைப்பற்றி முழுவிவரம் தெரிந்த சாரணைத் தலைமை ஆணையாளர் திரு. ஜஸ்டிஸ் விவியன் போல் அவர்கள் பார்வையாளர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து தந்திருந்தார்கள். திரு. போல் அவர்களைத் தவிர வேறு யாராலும் இத்தகைய வசதிகளைச் செய்து தந்திருக்கமுடியாது. ஆகையால் இம் மாநாடு திரு. விவியன் போல், திருமதி. விவியன்போல் ஆகியோர்க்கு மிகவும் கடமைப் பட்டிருக்கிறது.

மத்திய பிரதேச அரசியலாரும், முதன் மந்திரி கனம் பண்டிட்ட ரவி சங்கர் சுக்லா அவர்களும் அனைத்திந்திய சாரணையைப்பற்றித் தலம் அமைப்பதற்காக நாற்பது ஏகராளிலமும், அதில் அமைக்கப்பட வேண்டிய கட்டிடங்களுக்காகவும், பயிற்சிமுகாமுக்காகவும் ரூ. 20000 (ரூபாய் இருபதினையிரும்) நன்கொடையும் கொடுத்தருள்ளார்கள் பார்வையாளர்கள் அவ்வடத்தைக் கண்டு, சுற்றிச் சார்ந்த இயற்கை எழிலில் மயங்கினார்கள். இது மிகமுக்கிய இடமாக ஒக்கிரத் தலைங்களுமொத்த மாநாட்டின ரால் கருதப்பட்டது ஹிமாலயாவுட்பாட்ஜ பயிற்சிமுகாம் ஒன்று அடுத்த ஏப்ரலில் இங்கு நடைபெறுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

மாநாட்டில் வந்த சில தீர்மானங்கள் :

- ஹிமாலயா-வுட்பாட்ஜ் தேர் வக்குரிய சின்னங்கள் தற்சமயம் இருந்து வருபவைக்குப் பதிலாக, ஸ்கார்ப் முனையின் சதுரப்பட்டையில் இமயமலையின் எழில்மிக்க பனிச் சிகரங்களின் உருவத்தைத் திட்டவும், தோலுக்குப் பதிலாக நீலவர்ணப் படுக்கயிற்றில் சந்தனக் கட்டடயாலான மணிகள் தொடுக்கவும் முடிவு செய்யப்பட்டது.
- வரும் ஆண்டுகளில் கிராமிய சாரணையத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். தேசிய ஆணையாளரால் அமைக்கப்படும் எழுவர் கொண்ட மத்திய குழு அதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டவேண்டும்.
- ஜங்தாண்டுத் திட்டத்தில் புதிய இந்தியாவை அமைக்கும் தேசிய விரிவுச்சேவை (National Extension Service), கூட்டு விரிவுத் திட்டம் (Block Development). கிராமப் புணர் சிர்மாண சேவை (Rural Department), இளைஞர் முகாம் திட்டம் முதலிய சமூக நலத்திட்டங்களுக்கு நம் சங்கம் முழு ஒத்துழைப்பையும் நல்க வேண்டும்.

சென்னை மாநிலப் பிரதிநிதிகள் இந்த முக்கியமான விஷயங்களில் பெரும் பங்கெடுத்து அரிய கருத்துக்களை நல்கினர். பச்மாரி மலையின்பல்வேறு அழகு தவழ் பகுதிகளிலே வான மே கூரையாகக் கொண்டு மாநாட்டின் பலங்கழச்சிகள் நடந்தேறின.

தேசிய ஆணையாளர் டாக்டர் ஹிமுதயநாத்துக்குன்ஸ்ரு அவர்களின் ஆற்றலும், அறிவுமிக்க தலைமையே மாநாடு வெற்றி பெறக் காரணமாயமெந்ததெனில் மிகையாகாது.

துவக்க உரையிலும், முடிவுறையிலும் தேசிய ஆணையாளர் நம் சிறுவனத்தில் தலங்கும் ஒற்றுமையுணர்வைப் பாராட்டினார். அவனுணர்ச்சி என்றும் காக்கப்படவேண்டுமெனவும், நம் இயக்கத்தில் புத்துணர்ச்சி பூக்கச்செய்து, அவ்வுணர்வின் ஒளியிலே நம் தாயகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக நாட்டின் தேவையைச் சேவையால் பூர்த்திசெய்யவும் ஆற்றல் மிக்க இளைஞர் அணி அமைக்க வேண்டும் எனவும், அதற்கு மன சிறைவும், விசுவாசமும் ததும்பும் ஒத-

துமைப்பெட ஒவ்வொரு மாநிலமும்
தரவேண்டும் என்றும் கூறி, இளை
ஞர் பரம்பரைக்காக இந்திய
மாநிலங்களுக்குத் தம் சேவையை
நல்குவதாகவும் கூறினார்.

மாநாட்டுப் பல்வேறு செயல் முறைகளில் இசைக்கேளிக்கையும் ஒன்றுகும். பச்மாரி கண்டோன் மெண்ட் மக்களால் அமைக்கப் பட்ட கான்ஸர்ட் இசை பச்மாரி கிளப் தலைவரான திரு. டி. சில்வா அவர்கள் தலைமையில் டிசம்பர் 29 இந்தத்தப்பெற்றது.

மகாத்மாவின் பொன்மொழிகள்.

ஒவ்வொரு மனிதனின் உள்ளத்திறும் உண்மை இருக்கிறது. அதைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்கவேண்டும். தான் கண்ட உண்மை தனக்கு எப்படி வழிகாட்டுகிறதோ, அப்படியே ஒருவன் நடக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில், தான் கண்ட உண்மைக்கேற்பவே நடக்க வேண்டும் என்று மற்றவர்களைக் கட்டாயப்படுத்த யாருக்கும் உரிமை கிடையாது.

மறு உலகத்தில் இந்துக்களென்றும், சிருஸ்தவர்களென்றும், முஸ்லிம்களென்றும் கிடையாது என்பது என் நம்பிக்கை. அங்கே அவர்களுடைய விரைசங்களும், உத்தியோகங்களும் கவனிக்கப்பட மாட்டாது. அவர்களுடைய செயல்களுக்கேற்றவாறுதான் அங்கு நியாயத் தீர்ப்பு செய்யப்படும்.

மதம் என்று சொல்லும்போது நான் சம்பிரதைய மதத்தைக் குறிப்பிடவில்லை. நான் சொல்லும் மதம், எல்லா மதங்களிலும் அடங்கியிருக்கிறது; அது நம்மையும் நம்மைப் படைத்தவரையும் சந்திக்கச் செய்கிறது.

வேதங்கள் மட்டும்தான் தெய்வத்தன்மை உடையவை (மற்றவை அப்படியல்ல) என்பதை நான் நம்பவில்லை. பைரின், குரான், ஜெண்டு அவெஸ்தா ஆகியவையும் வேதங்களைப் போலவே தெய்வத் தன்மை உடையவை என்பது என் கருத்து.

கடவுளை இமயமலைக் குனையில் காணலாம் என்று எனக்குத் தோன்றினால், நான் உடனே அவ்விடத்தை நோக்கிப் புறப்படுவேன். ஆனால், அவரை மனித சமூகத்தை விட்டு வெளியே காண முடியாது என்று எனக்குத் தெரியும்.

சாரணரியக்க வ்தாபகர் பையன்களை ‘சாரணர்’ என்றும், பெண்களை ‘வழிகாட்டிகள்’ என்றும் என் அழைத்தார்?

சாரணர்கள் பிறர் தப்பமைப்பின் பற்றக்கூடியவாறு அந்திய நடுக்களில் கூடத் துணிவாக முன்னேற வும், அறிமுகமில்லாத அபாயங்களில் சமயோசிதமாகவும் வீரமாகவும் சமாளிக்கவும், எவ்வகைத் திணங்சு சம்பவங்களிலும் இறங்கச் சேவை புரியத் தயாராகவும், கடின உடல் உழைப்புகளில் பங்கு கொள்ளவும், பதங்கி மறைந்து வெளிவரவும், கைச்சமையல் செப்புது கொள்ளவும், தண்ணீத்தானே பேணிக்கொள்ளவும், திறமை வாய்ந்தவர்கள் என்று ஸ்தாபகர் உணர்ந்தார்.

வழிகாட்டிகள் முன் உடந்து, மலை—காடு—யடு—ஒடைகளைத் தாண்டிச் செல்லவேண்டிய பிரயாணிகளுக்கு வழிகாட்டும் மலைவாசிகளான புருஷரைப் போன்றவர்கள். சுவில் நாட்டு வழிகாட்டிப் பெண்களில் இந்துறையில் பயிற்சி பெற்ற ஒருத்தினைத் துணைகொண்டு எவ்ராது ஒரு மலை நாட்டைக்கடந்து சென்றால், அவன் சிலாகிக்கத்தக்க முறையில் விவேக மிகுந்தவள் என்றாலும்; இச்சேவைக்குப் பொருத்தமானவள் என்றாலும் து நிச்சயித்து விடமாட்டார். இந்த வழி காட்டிப் பெண்களுக்குச் சகாக்களும் இருக்க மாட்டார்கள். தாங்களாகவே புதுப்புது வழிகளை யமைத்துச் சிரமப்பட்டு அனுபவம் பெற்ற துணிவார்கள். எதிர்பாரா விதமாகத் திடு

ரென்று மலைப்பிர தேசங்களில் இவர்களைச் சந்திக்கும் பனிமலைச் சரிவு, மூடுப்பனி, வெள்ளப் பிரவாகம், விலங்குகளின் தோற்றுங்களால் நிகழுக் கூடிய சம்பவங்களில் தைரியமாக நின்று சமாளிக்கத்தக்க ஆயத்தமு மூள்ளவர்கள்ல. சாங்கமும், தமது செய்கருமத்தில் நிச்சயமும், விழிப்பும், தம் சகாக்களில் பலவீனர்களுக்கு உதவி செய்யும் பெருங் குணமும் வாய்ந்தவர்கள். பாலம் அமைத்தல், பனிமலையில் பழகளை வெட்டிவைத்தல், சமையல் செய்தல், குடிசை நிர்மாணித்தல், காயமுற்றேரை எடுத்துவரத் தக்க அவசரத்துரை யுண்டாக்குதல் ஆகிய சத்தகருமங்களில் சமர்த்துடையவர்கள். இவர்கள் உற்று நோக்கி உண்மை காலும் பயிற்சி பெற்ற காரணத்தால் ஒரு அபாயம் நிகழும் முன் “அபாயம்” என்றே ஒரு சேதியை முன்னால் அனுப்புகின்ற வர்கள். கடின வேலைகளை உவப்புடன் மேற்கொண்டு பணியாற்ற வருவதன்றி, பிறரையும் அச்சேவையில் பின் தொடர்ந்து வரச் செய்யும் சம்பிரதாயமும் உள்ளவர்கள். எளிதான் வழிகளிகளைப் பின்பற்றுதல் அவர்களுக்கு வேடிக்கையாகவே இருக்காது. கஷ்ட ஒக்களை மேற்கொள்ளுதல், அபாயங்களில் சிக்கி அதிலிருந்து விடுபடுதல், உன்னதமான கிலையில் செய்ய முடியாத வொரு பணியைச் செய்தல் ஆகிய

துணிவுகளால் தங்கள் வாழ்க்கையில் இன்புற விரும்புகின்றவர்கள். இவ்வுண்ணத சேவைக்குத் கைரியமும், கையாளும் திறமை கலந்த தேர்ச்சியும், பரந்த அறிவும் அவர்களுக்குத் தேவை. அவர்கள் வாழ்க்கைப் பாதை கடின மாயினும் அனைவர்களில் இன்பத்தையும் நுகர்ந்து ஆண்டிக்கின்றனர் என்றும் கண்டார்.

இவைகளே “சாரணர்கள்” அல்லது “வழிகாட்டிகள்” சமுதாயத் தினரின் வாழ்க்கைப் போங்குகளாகும். திட்புருஷர்களின் நிலைக்கு இந்த இளைஞரை அல்லது வாலிபச் சிறுமிகளை ஒப்பிட்டுப்பார்ப்பது விபரீத அபிப்பிராயமாகும் என்பதாக உலகிலுள்ளோர் ஓர் காலம் கருதின துண்டு. தீர்க்க திருஷ்டி படைத்த பேதன்பவல் பிரபு தாம் கண்ட துதன் இயக்கத்தை அனுதாப மிகுந்த இவ்வுலகுக்கு அறிமுகம் செய்தித்தபோது, அனுதாப குணமற்ற இவ்வுலகம் அவரது பணியை ஏனாம் செய்யத் துணிந்தது. அக்காலத்தில் அவேக ஜனங்கள் தங்கள் கடிதங்களைத் தபாவில் சேர்ப்பதற்குத் தங்கள் பையன்களை நம்பாதிருந்தனர். எங்கே கடிதத்தைத் தபாவில் சேர்க்காமல் தன் சேப்புவைத்துக்கொண்டு விடுவாடே என்ற அவநமயிக்கையால் மூடப்பட்டிருந்த சமயத்தில் பேதன்பவல் பிரபு பையன்கள் போல ஆழந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். இவர்களும் வயது வந்த புந்தூர்களைப் போன்ற உபயோகத்திற்கு உங்கவர்கள் என்ற உண்மையைக் கண்டார்தார். அவ்வமயம் “மேவங்கி” நகரை எதிரிகள் முற்றுக்கை செய்திருந்தபோது அவர்களை எதிர்த்துப்

போராடிக் கொண்டிருந்த பட்டாளர்களுக்குப் பையன்கள் மூலமாகத் தூது அனுப்புதல், தன்னீரைடுத்து வழங்குதல், நெருப்பு உண்டாக்குதல் போன்ற அவசிய உதவிகளைச் செய்து வெற்றி கண்டார். இவ்வகைச் சேவைக்குப் பையன்களே தகுந்தவர்கள் என்றும், யுத்தசமயத்திலும், சமாதான காலத்திலும் தேசத்திற்குப் பெரிய நன்மைகளை உண்டாக்கக்கூடும் என்கிற திட நம்பிக்கையும் கொண்டார். அவரது இத்தகைய கனவு விரைவில் நன்வானது. உலகத்திற்கு சாரணர் சேவை இந்நாள் வரை இன்றிமையாதவை என்றாகி விட்டது. வாலிபச் சிறுமிகளும் சாரணர்களைப் பின் தொடர்ந்து பணியாற்ற ஆரவங்கொண்டு, சாரணீய தத்துவங்களை நன்குணர்ந்து, அப்பணிக்குத் தங்களைச் சேவகிகளாக அர்ப்பணம் செய்து தாங்களாகவே சுமார் இரண்டு வருடங்களம் தனித்து இபங்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

வாலிபச் சிறுமிகளை “வழிகாட்டிகள்” என்ற காரணப் பெயரால் அழைப்பதையிட வேறு சிறந்த பெயர் சாரணீயக் காத்தருக்குப் புலப்படவில்லை. “கடினப்பணி களில் கலந்து போராடித் தாங்கள் இனபுறங்களில் நெரையும் தங்களைப் பெயர்த்துமாறு செய்கின்றனர்” என்னுடைய பதன்பவல் பிரபுவின் மகனிவகுக்கு ஒப்பெண்ண இனத்திற்குச் சிறந்த கீட்டம் காலே விளங்குகின்றது. இதுவே எக்காலத்திற்கும் ஏற்ற நற்பயா

வாலிபப்பையன்களின் சேவையை மிகுந்த ஆர்வத்தோடு

இன்றைய உலகம் எதிர்பார்க்கிறது. நவவொரு நாடும் தனக்கென இத் தகைப் பூரு வாவிப் பையக்கத்தை உருவாக்கி, அதை ஆதரித்துக் கொண்டு வருகின்றது. இந்த இபக்கத் தீயை மூட்டி வைத்த மகானுபாவர் பூஜித பேதன்பவல் பிரபு. அவருக்கு எக்காலத்திலும் வெற்றி உரித்தாகட்டும். இதை வாசிக்கும் நீர் ஒரு சாரணராக அல்லது வழி காட்டியாக இருந்தால் உமது சாரணீயக் கர்த்தாவின் நம்பிக்கைக் களஞ்சியத்தில் கடனாக நீர் வாங்கப் பெற்றவர் என்றும், அன்னாருக்கு நீர் கடனாளி என்றும் உணர வேண்டும். உங்கள் சாரணீயத் தந்தை வாவிப்புப் பையன்களிடத்தும், வாவிபச் சிறுமிகளிடத்தும் ததுமிய வழி கிண்ண ஊக்கம், திறமை, சாமாத் தியம், ஆகிய நற்குணப் பண்புகளில் பெருங்காதல் கொண்ட பெரியர்!

“வழிகாட்டி”

இயக்கத்தீன் தோற்றம்.

1908ம் ஆண்டில் “பையன்களுக்குச் சாரணீயம்” என்னும் புதிய நூலை பேதன்பவல் பிரபு எழுதி வெளியிட்டார். அதைக் கண்ணுற்ற இளைஞர் உலகம் எண்ணிறந்த பையன்களைச் சாரணர்களாக்கிக் கொடுத்துச் சாரணீயக் கர்த்தாவை ஆதரித்து, சாரண இயக்கம் ஆழ மாக வேறான்ற உதனினது. இந்நால் வாவிபச் சிறுமிகளின் கவனத்தை யிழுத்து அவர்களும் இவ்வரிய பணிக்குத் தங்களை ஆப்பணம் செய்யுமாறு தூண்டிற்று.

இங்கிலாந்து, ஸ்காத்லாந்து, வேல்ஸ் முதலிய நாடுகளில் வாவிபக்

சிறு மிகள் சிறு சிறு அணிகளை வருத்து, “பையன்களுக்குச் சாரணீயம்”, என்னும் நூலில் தாமகண்ட தந்தவங்களை அடிப்படையாக வைத்து, அவ்விதிகளின்படி பைக்கத்தொடங்கினர். ஓர் முதிய வரை அனுகி, அவரைத் தங்கள் இயக்கக்கீற்குத் தலைவராகச் சில காலம் இருந்து வருமாறு விண்ணப் பித்துக் கொண்டனர். அவ்வாறே அவரது தலைமையில் தங்கள் இயக்கத்தை ஊக்கமாக நடத்தி வந்தனர். பல அணிகளாகப் பிரித்து பணி யாற்றி வந்தனர். மிகுந்த பொறுமையைத் தங்களுக்கு அணிகலமாகத் தெரிந்து கொண்டு, கடினமாகப் பாடு படவும், தாங்களும் தேசப் பணிக்கு உபயோகமுள்ளவர்கள் என்கிற அந்தஸ்தைப் பெறவும் சித்தமாயினர். பின்னர் சாரணீயகர்த்தாவுக்கு ஒரு மனுச்செய்து தங்கள் இயக்கத்தை அங்கீகரித்து, பணியாற்றும் செபல் முறைகளைக் கண்டு ஆசிக்கி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், அவரது புனித இயக்கத்தில் தங்களையும் அங்கமாக்கி உதவ வேண்டுமென்றும் விண்ணப் பித்தனர். பேதன்பவல் பிரபுவுக்கு சிறுமிகளின் மனுவில் கண்ட விண்ணப்பங்களில் எவ்விதக் கவனமும் உண்டாகவில்லை. அவர்கள் பணியில் எவ்விதக் கவர்ச்சியும் அன்றின் உள்ளத்தில் தோன்று தொழிந்து காரணமாக சாரணர் இயக்கத்தில் வாவிபச் சிறுமிகளின் பணியாற்றுதலைச் சேர்த்துக்கொள்ள வில்லை. வெனாளில் அன்ன னின் உள்ளம் பையன்களின் தீரம், ஹீம், நற்குணத்திற்ம, ஊக்கம் ஆகிய அபூர்வப் பண்புகளால் மூடப்பட்டிருந்தது. சிறுமிகளின் நற்பண்புகள்

அன்னுரின் உள்ளத்தில் இடம்பெற முடியவில்லை.

இதனால் பெண்களின் ஊக்கம் தளரவில்லை. தனித்த இயக்கமாக இருந்து இயங்கி வருவோம் என்ற திட சங்கற்பத்தோடு மூன்னிலும் அதிகமான ஊக்கத்தோடும், உற் சாகத்தோடும், பணியாற்றி வந்த னர் தங்கள் அவாவுக்குத் தோல்வி கண்டதினால் பின் வாங்கிவிடவு மில்லை. இவர்களின் அரும் முயற் சிக்கு வெற்றி கானும் சமயமும் வெகு சமீபத்திலேயே இருந்து என்பதை வாலிபச் சிறுமிகளும், சாரணீயக் கர்த்தாவும் அறிந்து கொள்ளவில்லை. 1909ம் ஆண்டில், செப்டம்பர் மாதத்தில், நல்ல அரு ஞேதயத்தில் காலமாரி தூஷிக் கொண்டிருந்த சபவேளோயில் ஸண்டன்மாநகரிலுள்ள பளிங்கு அரண் கணியின் முன் பதிஞாராயிரம் சாரணர்கள் அணி வகுப்பு நடத்தப் போகின்றார்களென்றும், அவ்வணி வகுப்பைப் பார்வையிட பேதன் பவல் பிரபு பிரசன்னமாகின்றார் என்றும் கேள்விப்பட்டு, அன்னாரு திருஷ்டி தங்களின் அணிகள் மீதும், பணி கள் மீதும் பதியவேண்டுமென்ற பெரும் நோக்குடன் அவ்விடத்துக்கு ஸண்டன்மா நகரின் பல பகுதிகளிலிருந்து வாலிபச் சிறுமிகளின் அணிகள் காக்கிச் சட்டை உடையோடும், மாட்டுக் காரப் பின்னோகளின் தொப்பியோடும் புற்றீசல் போற் கிளம்பிச் சாரணர்கள் அணி வகுத்து நிற்கும் மைதாநத்திற்கு அருகில் வந்திருந்துகொண்டு, சாரணீயக் கர்த்தாவுக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பினர். அந்த விகிதத்தில் “பெண் சாரணர்கள் வந்துளோம். எங்கள் அணி

வகுப்பையும் பார்வையிடு, எங்கள் இயக்கத்தையும் அங்கீரித்து, எங்கள் அணிகளையும், பணிகளையும் ஆசீர் வதித் து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என்பதாகக் கண்டிருந்தது.

இவ்வேண்டுகோளை சிராகரிக்கும் தைரியம் நம்ஸ்தாபகருக்கு இருக்கவில்லை. அவர்களை வரவேற்று, அவர்களின் அணிவகுப்பைப் பார்வையிடவும், அவர்களின் தளரா ஊக்கம், உற்சாகம், விடாழுமயற்சியைப் பாராட்டி ஆசிக்க அங்கீரிக்கவும் சித்தமானார். அவர்களுக்குப் பெண் சாரணர் என்ற பெயர் பொருத்த மில்லை எனவும், தனிப்பெயர் இருப்பதே தகுதி எனவும் கருதி, தமது திருவாய் திறந்து நீங்கள் “வழி காட்டிப் பெண்கள்” என்ற திருநாமகரணாஞ் சூட்டி அவர்கள் பணியை நன்குமதித்தார். இந்தியா தேசத்திலுள்ள பிரபல மலைவாசி களான வழிகாட்டிகளின் புராதன வீரச் செயல்களைத் தாம் நேரிற்கண்டு விழந்தவரானதாலும், சுவிச் சர்லாந்து நாட்டின் வழிகாட்டிகளின் உபயோகப் பணிகளைக் கண்டிற்கவரானதாலும், பெண்கள் வழிகாட்டிகளாகவும், ஆண்கள் கஷ்டங்களைத் தாண்டிக் கெல்லும் வீரர்களாகவும் சினங்கவேண்டுமென்றே விரும்பினார். தமது விருப்பம் 1914ம் ஆண்டில் பூத்து மலர்ந்ததின் விளைவாக “வழிகாட்டிப்பெண்கள்” என்ற சாரணீயர் நூலை வாலிபச் சிறுமிகளுக்கு எழுதி வைத்து, அவர்களும் சாரணர் விதிகளைத் தழுவிச் செயலாற்றி வருமாற திட்டங்களும் வகுத்தருளினார். ஒங்குக சாரணீயம்! வளர்க சாரணீயம்!!

பாலீர் ஆசிரியர் பயிற்சி முகாம்.

மதுரை நகரசபைப் பள்ளிகளில் சாரணர் இயக்கம் வெகு துரிதமாக மூன்றேன் றி வருவதை யொட்டி, பாரத் சாரணர் சங்கத்தின் புதிய முறைகளில் ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டது. வார இறுதிகளில் நடைபெற்ற இந்தப்பயிற்சியின் முடிவு முகாம் டிச. 2 தேதி துவங்கி கோச்சடை முனிசிபல் நீர் ஸ்லையத் தோட்டத்தில் நடைபெற்றது. மதுரை மேற்குப் பகுதி உதவிக் கமிஷனர் ஸ்ரீ T. M. ஆசிர்வாதம், A.D.C.C. முகாம் தலைவராயிருந்தார். ஸ்ரீ S. தீர்த்தம், A.D.C. ஸ்ரீ K.S. சம்பத். C.S.O. ஆசிரியோர் முறையே குவார்ட்டர் மாஸ்டராகவும், முகாம் உதவியாளராகவும் இருந்தனர். ஸ்ரீ M. ராஜ கோபாலன் S. O. C. ஸ்ரீ தீர்த்தம், ஸ்ரீ C.N. சேதுராமன் ஆசிரியோர்வருப்புக்கள் நடத்துவதில் உதவினர்.

டிச. 5 டி இம் முகாமின் பாரவையாளர் தினம் கோச்சடையே நடைபெற்றது. ஜில்லா சங்க உபதலைவர் ஸ்ரீ R. நாகராஜ் அவர்கள் தலைமைவகித்து பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களின் பொறுப்புகளையும், மேல் நாட்டினரின் சில நல்ல பழக்கங்களைப் பற்றியும் அழகாக எடுத்துரைத்தார்.

முகாம் தலைவரின் மேற்பாரவையில் பயிற்சியாளர்கள் “இலங்கைப்பயணம்” என்ற வினாதைமான விளையாட்டை நடத்திக்காணப்பித்தனர். இதன் பிறகு ஜில்லாக் கமிஷனர், டாக்டர் K. G. ராமபத்ரன் அவர்கள் மதுரையில் சாரணரியக்கம் தழைத் தோங்க நகரசபையாரும், முக்கியமாக முனிசிபல் கமிஷனர் ஸ்ரீ T. M. ராமசாமி M. A. (Cantab) அவர்களும் விசேஷ ஆதரவளித்து வருவதற்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசிய பிறகு, முதல் முகாமில் பயிற்சி பெற்ற வரகளுக்கு அத்தாட்சிப் பத்திரங்களை ஸ்ரீ ராமசகவாமி அவர்கள் வழங்கினார். பயிற்சியாளரில் ஒருவரான ஸ்ரீ ராஜநாயகம் முகாம் வாசிகளின் சார்பாக தமது அனுபவங்களையும், பயிற்சியின் நன்மைகளையும் விவரித்தார். ஸ்ரீ ஆசிர்வாதம் வந்தனம்கூற தேசிய தீத்துடன் விழா முடிவுற்றது. விழாவிற்கு நகரிலிருந்து மதுரை ஜில்லா பெண்கள் பகுதிக் கமிஷனர், திருமதி (டாக்டர்) எடி, உதவிக் காரியதரிசி, திருமதி A. S. மஹாராஜா, மற்றும் ஜில்லாக்கமிட்டி மெம்பர்களும், பிரபல கனவான்களும், சிமாட்டிகளும், சாரணருமாக ஏராளமானபேர் விழயம் செய்திருந்தனர்.

சிறு குழந்தைகளின் மூலம் அன்பின் பியதிகையைப் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்பதையும் நான் கண்டறிந்திருக்கிறேன். அறியாகை குடும்பங்களில் தலையிடாமல் இருந்தால், குழந்தைகள் ஒருஞ்சு குது வாதையும் அறியாமலே இருப்பார்கள்.

குழந்தைகளின் வரயிலிருந்து அறிவு ஞானம் பிறக்கிறது என்று ஏது சொன்னார். இதைவிடப் பேரிய பெருமைவாய்ந்த உண்மையை அவர் சொன்னதை நான் நம்புகிறேன். பணிவோடும், குதுவாதில்லாமலும் குழந்தைகளை அனுப்பினாலும் அவர்களிடமிருந்து அறிவு ஞானத்தை நாம் கற்றுக்கொள்ள வோம் என்பதை என் அனுபவத்திலேயே பார்த்திருக்கிறேன்.

—மகாந்தமா காந்தியின் பொன் மொழிகள்.

சைகை முறைக் கவாத்து.

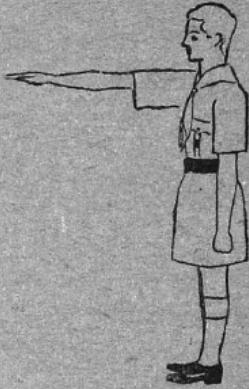
(DRILL BY SIGNS)

எம். ராஜூகோபாலன்,
ஸ்டெட் ஆர்கனைசிங் கமிஷனர், மதுரை.

(சென்ற மாத்த தோடர்ச்சி)

படை அடுக்காக நிற்க. (Group in file.)

படையிலுள்ள எல்லோரும் ஒருவர் பின் ஒருவராய் நிற்கவேண்டுமானால், படத்தில் காட்டியபடி வலது கையை முன்புறம் தோள் மட்டம் தூக்கி நீட்டு. முட்டி திறந்து, உள்ளங்கை கீழ்நோக்கி யிருக்கவேண்டும்.

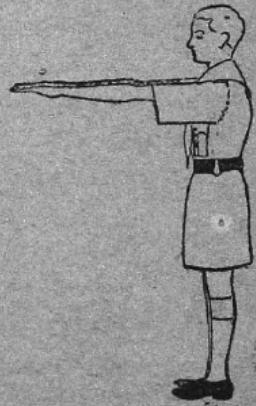

இதிலேயே அணிவாரியாக நிற்கவேண்டும் மென்றால் முதலில் 'அணிவாரி' சைகையைக் காட்டி, பிற்பாடு 'அடுக்கு' சைகையைக்காட்டி வேண்டும்.

○ SIVAJI RANJIT AKBAR PRATAP

அணிகள் அடுக்காக நிற்க. (Patrols or Sixes in files).

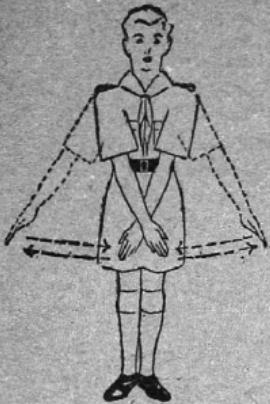
இரண்டு கைகளையும் முன் புறம் தோள்மட்டம் சமமாய்த் தூக்கி நீட்டு. முட்டி கள் திறந்து, கீழ்ப்புறம் நோக்கி யிருக்கவேண்டும்.

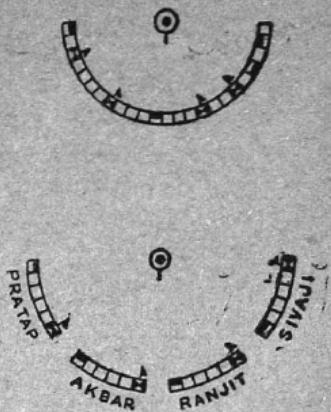
இரு அணிக்கும் அடுத்த அணிக்கும் நடுவில் இரண்டு காலெட்டுகள் இடைவெளி யிருக்கவேண்டும்.

PRATAP
AKBAR
RANJIT
SIVAJI

அரைவட்டமாய் நிற்க. (Group in Semi-Circle.)

இருகைகளையும்
படத்தில் காண்பித்த
படி அரை வட்டம்
போல் உடம்பைச்
சுற்றி அசைத்துக்
காட்டவும். கைகளைப்
பின்புறம் முடிந்த
வரையில் கொண்டு
போகவேண்டும்.

இதில் அணிவாரி
யாய் நிற்பதற்கு

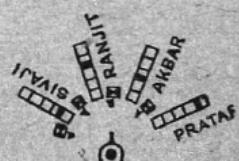
'அணிவாரி' சைகையை முதலில் காண்பிக்கவும். அணிகளுக்கு நடுவில் இரண்டு காலெட்டுகள் இடைவெளி தேவை.

இதுவரை வீவரித்தலை பாலவீரர், புல்புல் சிறுமிகள் உள்பட பொதுவாக எல்லோருக்கும் உபயோகப்படுபவை. இனிவரும் சில கவாத்துக்கள் முக்கியமாக பாலவீரர், புல்புல்களைத்தவிர, இதர சாரணர்க்கே மிகவும் பயன்படும்.

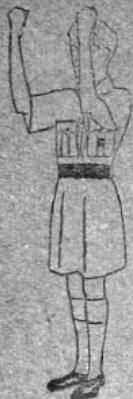
ஆர்க்கால் வடி வத்தில் நிற்க. (Group in spokes or arrow formation).

படத்தில் கண்டபடி இருகைகளையும் தலைக்குமேல் உயர்த்தி, வீரல் நுனிகளைத் தொடும்படி பிடித்துக்காட்டவும். அணிகளின் தலைப்பில் இரண்டுகாலெட்டுகள் இடைவெளி வேண்டும். அணித்தலைவர்கள் அவரவர் அணியின் வலப்புறமாகவும், உதவி அணித்தலைவர் உட்பட மற்றப் பையன்கள் அவரவர் உயரத்தை யனுசரித்தும் நிற்கவேண்டும். குட்டையானவர் முன்புறமும், அதிக உயரமுள்ளவர்கள் படிப்படியாய்ப்பின்புறமும் ஒருவர்பின்னெருவராய் நிற்க, அணிகள் ஆர்க்கால்களைப்போல் இருக்கவேண்டும்.

நெருக்க வரிசையில் நிற்க. (Group in close column of Patrols.)

புஜங்களிரண்டையும் முன்புறம் சமாய்த் தோள்மட்டம் தூக்கி, முன்கைகளை செங்குத்தாய் உயர்த்திப்பிடி. முட்டிகளை மடக்கி, உள்ளங்கை உட்புறமாயும், வீரல் மொளிகள் வெளிப்புறம் நோக்கியும் இருக்க வேண்டும். அணிகளுக்கு நடுவில் இரண்டு காலெட்டுகள் இடைவெளி வேண்டும்.

SIVAJI
RANJIT
AKBAR
PRATAP

திறந்த வரிசையில் நிற்க. (Group in open column of Patrols.)

புஜங்களை முன்புறத்திற்குப் பதிலாக இரு பக்கங்களிலும் உயர்த்தி, நெருக்க வரிசைக்குரிய சைகை போல் காட்டு. இதில் அணிகளுக்கு இடையீலுள்ள தூரம் ஏழு காலெட்டுகளாகும். அணித் தலைவர்கள் அவரவர் அணிக்கு முன்புறமாக நடுவில் ஒரு காலெட்டுத் தூரம் தள்ளி நிற்பார்கள்.

SIVAJI
RANJIT
AKBAR
PRATAP

(தொடரும்)

1955 ம் ஜூலை இறும்!

உங்களில்

- 5 புதிய சந்தாதாரைச் சேப்பவர்களுக்கு முதிர்மாஜ்பாய் அவர்கள் படம் இறும்
- 10 புதிய சந்தாதாரைச் சேப்பவர்களுக்கு 1955 மூலம் பராத் சரவர் நாட்குறிப்பு,,
- 15 புதிய சந்தாதாரைச் சேப்பவர்களுக்கு 1955 வருடம் முழுவதும் “சாரணர்” பத்திரிகை இலம்.

இந்தப் பரீக்காதிட்டம் 1955 மூலம் பிப்ரவரி முடிய அமுலிலிருக்கும், பரீக்காதிட்டத்தின் பெயர்கள் ‘சாரணர்’ பத்திரிகையில் பிரக்கிக்கப்படும்.

‘சாரணர்’ பத்திரிகை சந்தா ஒடு வருடத்திற்கு ரூ. 1—0—0 நான். நிவாக ஆசிரியர்.

சமூக பொழுது போக்குப் பயிற்சி.

மதுரை ஒய். எம். சி. ஏ. சங்கத் தின் ஆதாரமில் ஸ்ரீமான் ஹாரி டி. எட்சிரன் B.P.E., M.A., M.P.E. Ed. D., என்பவரால் யுவபுரி ஒய். எம். வி. வி. காம்பவுண்டில் டி.ச. மீ 13ஆம் முதல் 15ம் முடிய (Recreation Leadership Training) சமூக பொழுதுபோக்கு பயிற்சி முகாம் நடந்தது. அதற்கு ஆண்களும், பெண்களுமாக 45 பேர் வந்து குந்தனர். அவர்களில் 31 பேர் மதுரை ஜில்லா பாரத் சாரணர் சங்கத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்ட சாரண ஆசிரியர்கள்.

காலை முழுவதிலும் உபநியாசங்களும், முன் மாலைப்பொழுதில் பயிற்சி அப்பியாசங்களும் பின்தின மாலைப் பொழுதில் படக் காட்சிகளும் நடைபெற்றன.

இடம் முகாமில் ஏழு விஷயங்களில் உபநியாசங்கள் தகுந்த உபகரணங்களுடன் நடந்தன. அவை 1. Drama in Recreation: பொழுதுபோக்கில் நாடகத்தின் இடம். எந்தெந்த விதமாக சிறவருக்கும், வாலிபருக்கும், முதியோருக்கும் ஊக்கமூட்டும் நாடகங்கள் எப்படி எப்படி நடத்தலாம் என்பது.

2. Sports in Recreation: பொழுதுபோக்கில் விளையாட்டுகள், பந்தரட்டங்கள், ஒடுதல் முதலியன, அவை விளையாடும் சுலபமான முறை, முதல் முதல் பயிற்சியளித்

தல், அவற்றில் அப்பியாசம் முதலியவைகள் சொல்லப்பட்டன.

3. Crafts in Recreation: பொழுது போக்கில் கைவேலையின் இடம்: மரம், காகிக அட்டை, தோல், வெண்கலம், களிமண் முதலியவற்றில் வேலை செய்தல், செஞ்சி, மணி கோர்த்தல், படம் பிடித்தல் முதலிய அந்தந்த மனப்பான்மை யுள்ளவர்க்கு ஏற்றவாறு நடத்தலாம்

4. Music in Recreation: பொழுதுபோக்கில் சங்கிதத்தின் இடம்: தனித் தனியரகவேர, இரண்டு பேர் அல்லது நான்கு பேர் சேர்ந்தோ கூட்டமாகவோ பாட்டுகள் பாடி சமூதாயத்தை மகிழ்ச்சிக்கலாம்.

5. Nature in Recreation: பொழுதுபோக்கில் இயற்கையின் இடம்: புத்தங்கள், மரங்கள், பறவைகள், நடச்சத்திரங்கள் இவைகளைக் கவனித்துப் பார்த்துப் பெயர் சொல்லுதல், பாறைகள் முதலிய வற்றைக் கவனித்தல், உலரவச் செல்லுதல், வன போஜனம் செய்தல் முதலியவை.

6. Games in Recreation: பொழுதுபோக்கில் சாதாரண விளையாட்டுகள்: நேர் வரிசையில் நின்று விளையாடுதல், வட்டமாக சின்று விளையாடுதல் முதலிய பல மாதிரி விளையாட்டுகள்.

7. Dance in Recreation:
பொழுது போக்கில் நடனத்தின் இடம் குழ்மி, கோலாட்டம், கிரா மாந்திர நடனம் முதலியன.

மாஸீப் பொழுதில் இவை ஒவ்வொன்றிலும் பகுதி பகுதியாகச் சுட்டிக்காட்டி வந்திருந்தோர் அனைவரும் பகுது பெற்று பயிற்சி அடைந்து கொள்ளும்படி செய்தார். பின் மாஸீயில் படக்காட்சிகள் மூலம் பிறதேசங்களில் குழந்தைகள், வாலிபர் எப்படி விளையாடுகிறார்கள் என்று காட்டப்பட்டது. சில இடங்களில் ஒரு பட்டணத்தார், அல்லது கிராமத்தார் சேர்ந்து அதற்கென்று ஒரு நிர்வாகக் குழு ஒன்று ஏற்படுத்தி, அதற்கென

ஊரார் ஒத்துப்பேசி வரி தண்டி, விளையாடுமிடங்கள் ஒதுக்கி டீடு உல்லாசப் பொழுது போக்குக்கு வசதி செய்கிறார்கள். சுகமான சமூதாயம் உண்டாவதற்கு இது உதவியாக இருக்கிறது.

இவ்விதமான சமூகப் பொழுது போக்குகள், கிராமத்தில் உள்ள சண்டைகள், விவகாரங்கள் திருட்டுகள் முதலியவை குறைவதற்கும் ஏதுவாக இருக்கின்றன. இந்தப் பயிற்சி முகாம் நடத்தப்படுவதற்குத் தகுந்த இடம் மதுரை யுவாரிகட்டிடம் என்று சொல்வது மிகையாகாது.

விற்பனைக்குத் தயார்!

	ரூ. அ. பை
பாலவீரர் தேர்ச்சிக் குறிப்பு 50 பாரம்	.... 1—0—0
சாரணர் தேர்ச்சிக் குறிப்பு 50 பாரம்	.... 1—0—0
புல்புல் சிறுமிகள் தேர்ச்சிக் குறிப்பு 50 பாரம்	.... 1—0—0
படைத் தலைவர்கள் ரிக்கார்டு 50 பாரம்	.... 1—12—0
பாரத சாரணர் பிளாக் நிர். 1	.... 3—0—0
ஷீ நிர். 2	.... 2—0—0
சாரணர் பாட்டுக்களும், சிம்ம நாதங்களும்	.... 0—6—0
பண்டித ஸ்ரீராம் பாஜ்பாய் போட்டோ	... 0—4—0
ஸ்கார்பு வளையம் (முங்கிலில் அழகியசின்னம் பொறித்தது) 0—3—0	
விக்ஸர் கைவளையம்	... 0—4—0
கமிஷனர் ஸ்கார்ப் (பர்ப்பிள்)	... 1—8—0
ஜில்லா ஸ்கவுட்மாஸ்டர், கப்மாஸ்டர்,	
ரோவர் ஸீடர் ஸ்கார்ப் (மஞ்சள்)	.... 1—8—0
பிரசிடெண்ட், காரியதரிசி, மெம்பர்கள் ஸ்கார்ப் (பச்சை)	1—8—0
சாரணர் காக்கி துணி பெல்ட்டு	.... 1—4—0
பாரத் சாரணர் டைரி, 1955 (தமிழ்)	.... 0—9—0

கெளரவ காரியதரிசி, பாரத் சாரணர் சங்கம்,
41, வடக்காவளை ரூல வீதி, மதுரை.

எங்கள் இலங்கை பயணம்.

‘45’

ஹார்வி திரிசாரனர் குழு, மதுரை.

(ஆகஸ்டு இதழ்த் தொடர்ச்சி)

பொழுது சரியாகப் புலரவில்லை. வீறு நடை போட்டு—வீறு நடை யாவது வெறி நடையாவது!— தளர் நடை போட்டு ஒரு கட்டிடத்திற் குப் போய் சேர்ந்தோம். கட்டிடத்தை ஒரு முறை சுற்றி வருவதற்குள் நண்பர்களிலே பலர் பரதையில் நூங்கிக் கொண்டிருந்தனா! ‘அட தூக்கமே, உன் சக்தியே சக்தி!’ என்ற வியங்கேன்.

“விடிந்தலை குழாயில் கூட்டம் அதிகமாகிவிடும். இப்போதே காலைக்கடன்களை முடித்தும் குளித்தும் விடுங்கள்,” என்று துணைத்தலைவர் அறிவித்தார். இரண்டு மூன்று பேராக காரியத்தில் ஈடுபட்டனர். பொழுது புலர்ந்தது—எங்கள் குளிப்பும் முடிந்தது. ஆனால் குழாய்டியிலே கூட்டம் கூடவே இல்லை! எங்கள் வண்டியிலே வந்த கூட்டம், ஏற்கனவே அங்கு தங்கியிருந்த கூட்டம் இவைகள் தான் தலைவரின் அறிவிப்புக்குக் காரணம். ஆனால், என் எல்லோரும் குளிப்பதில் அக்கரை காட்டவில்லை என்ற வினாவிற்கு விடை பின்னால் கிடைத்தது.

ஓளி வர, இருள் சீக்கிறு! உள்ளத்திலே உவகை பொங்கிறது. சுற்றுப் புறத்தை உற்று நோக்கினேன்.

மரங்கள் நிறைந்த மன்றபாங்கான இடம்! சாலைகளும், கட்டிடங்களின் அமைப்பும் மிகவும் கவர்ச்சிகரமானதாக இருந்தன. ஆனால் அங்கிருந்த மிகவும் தாழ்ந்த குறையையுடைய அடைக்கப்படாத கொட்டகைக் கட்டிடங்கள் இரண்டைப் பார்த்ததும்களிப்பு, கலக்கமாக மாறியது. அவைகளிலே தேன் கூட்டிலே ஈக்கள் அடைந்த மாதிரி மக்கள் கூட்டம்! உழைப்பைக் கொடுக்கப் போகிற தொழிலாளர்கள் அவர்கள்.

அடுத்த கூடாரத்தில் சிலர் நாடு காணச் செல்பவர். பலர் இலங்கையிலே முதல் போட்டு வியாபாரம் செய்கிறவர்கள்! தாய் நாட்டிலே இருக்கும் தொடர்பு காரணமாக இடையிடையே வந்து செல்பவர்கள்! இவர்களைத் தலை இங்கு கலாசாலைகளில் படிக்கும் இலங்கை இந்திய வியாபாரிகளின் மக்கள் சிலர். நாங்களும் இக்கூட்டத்தோடு இருக்கவேண்டியவர்கள் தான்! எங்களையிருந்து உடை வைத்திய சேரதனை அலுவலகத் திண்ணையில் தங்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது!

மனி ஏழ்த்தத்து! “நாங்கள் இங்கு எவ்வளவு நேரம் தங்கவேண்டியிருக்கும்?” என்றேன், பக்கத்திலே சிற்கும் ஒரு வரைப்

பார்த்து. அவர் கைகத்தார்! கேள் சியில் கைப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது என்று அவரை வெறித்துப் பார்த்தேன்.

“நீங்கள் எவ்வளவு நாட்கள் தங்கியிருப்பீர்களோ எனக்குத் தெரி யாது. ஆனால் நான் வந்து மூன்று நாட்கள் ஆகியிட்டன!” என்றார். திகைத்தேன். இலக்கை செல்ல அனுமதி பெறவே மூன்று நாட்கள் என்றால் பாக்கியுள்ள மூன்று நாட்கள் பயணத்துக்கே கானுதே என்று மருண்டேன்!

“என்ன சார்! இதற்கே இப்படித் திகைக்கிறீர்கள். ஒரு வாரம் தங்கியிருப்பவர்களும் இருக்கிறார்களாக்கும்! ஆனால் உடல் கோகாமல் உடனே செல்ல அனுமதி பெறபவர்களும் இருக்கிறார்கள்! நீங்களும் உங்கள் உடையின் மதிப்பால் உடனே செல்ல அனுமதிக்கப்படலாம்!” அந்த நேரத்தில் சாலை வழியே அலுவலகம் சென்ற வைத்திப் பதிகாரியையும், கட்டுப்பாடு அதிகாரியையும் எங்க ஞடைய உடை கவர்ந்து விட்டது.

“நீங்களெல்லாம் சாரணர்களா?” என்ற வினா எழுந்தது, கட்டுப்பாடு அதிகாரியீடுமிருந்து. ‘ஆம்’ என்ற எங்கள் பதில் அவரை ஆளந்தப் படுத்தியது என்பதை அவர் எங்களை அனுபதிச் சீட்டு (Passports) கொண்டு வரும்படி கூறியதிலிருந்து அறிந்தோம். எளிதில் நாம் அனுமதி பெறலாம் என்ற நம்பிக்கை எழுந்தது.

“சார்! சாரணர் என்ற தகுதி உங்களுக்குச் சடுகியில் அனுமதி

பெற வாய்ப்பளிக்கலாம். ஆனால் பிறர்படும் அவத்தையே நீங்கள் அறிய வேண்டியது மிக அவசியம்! இன்னும் சிறிது நேரத்தில் மக்கள் கூட்டம் அலுவலகங்களை முற்றுகையிடும் காட்சியைக் காணத் தவறாதிர்கள்!” என்று கூறி அகன்றார் என்னுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தவர். அவர் வார்த்தைகளிலே கோப உணர்ச்சியும், பொறுமை உணர்ச்சியும் குறிப்பாகத் தோன்றின. அவர் அனுபவித்த துன்பகள் அவர் பொறுமையைச் சோதித்து விட்டன போலும்! அவரைக் குறைக்குறி என்ன பயன்?

“என்ன வெங்கடாசலம், இரும்புத் துனு நிற்கி நீங்க? இந்த இடத்தை விட்டு எப்போது விடுதலை கிடைக்கும் என்ற ஏக்கமா? கவலைப் படாதீங்க! நாம் சீக்கிரமே போய் விடலாம்!” என்றார் தலைத்தலைவர் திரு. தீர்த்தம்.

“இப்பொது நம் கவலையில்லை. நமக்கு முன்பே வந்து நாட்கணக்காகக் காத்திருக்கும் பிறர் நிலைகண்ட கவலைதான் ஒங்கி சிற்கிறது” என்றேன். வேதனைச் சிரிப்போடு வெளியேறினார் அவர், ஆகவேண்டியவற்றைக் கவனிக்க. அவரையும் பிறர் நிலைபாதிக்காமலா இருக்கும்? அங்கு இதயம் அக்கிரமக்காரனிடத்திலும் தான் உண்டு. ஆனால் அதை வெளியே கிளம்ப முடியாத படி மட்டமையும் அகங்காராம் தடுத்து விடுகின்றன. எனவே இரக்கம் அவன் உள்ளத்தே எழுவதில்லை. சாரணர் அன்பே உருவாக இருக்க வேண்டியவர்கள். அவர்கள் உள்ளம்பசுமையானது. ஆகவே தான் எந்த உணர்ச்சியிக்க சம்ப

வழும் அவர்கள் உள்ளத்தைத் தோடுகின்றன. அன்பு கரக்கிறது! இரக்கம் பிறக்கிறது! கேவை சேய்ய வேண்டுமென்ற உணர்ச்சி தேன்றுகிறது. அப்பேர்ப்பட்டசார ணர்களுக்குத் தலைவரல்லவா திரு. தீர்த்தம்? மற்றவர் நிலைகண்டு மன வேதனைப் பட்டார். இந்த இரக்க உணர்ச்சி அவருடைய சாரணர்களி டையும் இருக்கிறது என்பதை என் பதிலில் கண்டு மகிழ்ந்தார். எனவே தான் வேதனையும், மகிழ்ச்சியும் ஒருங்கே அவருடைய முகத்திலே தவழ்ந்தன என்று என் மனம் கூறி யது. அவருடைய அடக்கமான பண்பை வியந்து கொண்டு நின்ற என்னை இடித்துக்கொண்டு சென்றார் ஏருவர், என்ன அவசரமோ என்று திரும்பிப் பார்த்தேன். கலெந்த புற்றுகளிலிருந்து எறும்பு கள் அலைமோதுவதைப் போல மக்கள் அங்குமிக்குமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தனர். அதிகமாகச் சென்ற கூட்டத்தைப்பின் தொடர்ந்தோம். குடியேற்ற அதிகாரி அலுவலகத்திலே போய்க் கேர்ந்தோம்.

அங்கு நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் காத்துக் கிடந்தனர். அனுமதிச் சிட்டையும் (Passport), ஈட்டுப் பத்திரத்தையும் (Quarantine Passes) அவைகளைக் கொண்டு வரும் ஆலையும் கட்டுப்பாடு அதிகாரி பார்வையிட்டுத் திருப்பி அடைந்த பின் குடியேற்ற அதிகாரி பிடிம் அத்தாட்சி பெற அனுப்புவார். அவர் கேட்கும் கேள்விகளுக்குப்பதிலிருந்து அவரைத் திருப்பிடப் படுத்தினால் தான் அனுமதி கிடைக்கும்!

மணியைப் பார்த்தேன். 8-30-க்குப்பலுக்கு வண்டி மத்தியானம் 1-45க்கு. ஆனால் அலுவலக வேலை நேரம் 12 மணி வரை தான்! இருக்கும் வீட்டு மணி நேரத்திற்குள் அங்குக் கூடியிருந்த ஒவ்வொருவரையும் பார்த்து அனுப்புவதானால் எப்படி முடியும்? இது காரணம் பற்றித் தான் அநேகர் தங்கும்படி வேரிடுகிறது போலும்!

எங்களுடைய மலுக்கள் இடம் பெறுவதில் முதன்மையாக இருந்தனவே தயிர், ராங்கள் அனுமதி பெற்று வெளியேறும் பொழுது அலுவலகம் மூடும் நேரமாகியிட்டது. காரணம் சாமி வரங் கொடுத்தாலும் பூசாரி வரங் கொடுப்பதில்லை என்பதைப் போல் அங்கும் சில “அரிப்புகள்” இருந்தன. அரிப்புக்குத் தான் வழியில்லை. எனிலும் காலத்தையாவது கடத்தி மனத்தைத் திருப்பிடப் படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணி விட்டனர். அவ்வளவே!

காத்துக் கிடந்த நேரத்தில் சூழ்நிலையைக் கவனித்தேன். வைத்திய அதிகாரி அலுவலகத்திலே ஒரு வரி சையில் மக்கள் சட்டை, உள்ளணி (பளியன்) முதலியவற்றை சீக்கிக்குளிக்கப் போவது போல் நின்றனர். பக்கத்தில் நின்றவரைப் பார்த்தேன். அவர் என் குறிப்பை அறிந்துகொண்டு சொல்லவானார். வெளிருன்றுமில்லை. ‘அம்மை குத்தியிருக்கிறதா? வாந்தி பேதி (Cholera) ஓசி போடப்பட்டிருக்கிறதா?’ என்பதைப் பார்த்து இப்போது நோய் நொடி இருக்கிறதா என்பதைச் சீக்கிரமாகவும் எளிதா

கவும் சோதனை செய்து அனுப்புவதற்கு, முன் ஏற்பாடு தான் இது!”

வரிசை நீண்டு கொண்டே இருக்கத் தனு. கூர்ந்து நோக்கினேன். உள்ளே சென்றவர்கள் திரும்பவும் வரிசையிலே காணப் பட்டார்கள். நான்: இது என்ன சென்றவர்களே மீண்டும் வருகிறார்கள்? அவர்: இந்த அலுவலகத்திற்குள் மற்றும் பாகத்தில் இந்திய அரசாங்கப் பாதகாவலர் (Protector) இருக்கிறார். அவரும் பார்வையிடவேண்டும் பிரயாணிகளை. நான்: இவர்கள் அனுமதித்து விட்டால் போய் விடலாமல்லவா! அவர்: ஓ! ஆனால் அது அவ்வளவு எளிதல்லவே! கொஞ்சம் காந்தேகப் பட்டாலும் யாரும் நிறுத்தப்படலாம்! ஹசி போட்டதற்குச் சரியான சான்றுகள் இல்லையால் அவர்களே விசியைக் குத்தி பலனைத் தெரிந்துகொள்ள முன்று நாட்கள் இருக்க வைத்து விடுவார்கள். அநேகமாக அத்தாட்சிப் பத்திரிகைகள் இல்லாதவர்களுக்குத்தான் இந்த நிலை!

நான்: ஓகோ!

அவர்: அதோ பாருங்கள்!

நான்: அதென்ன குளிக்கும் அறையா? என் இவ்வளவு துணிகளைத்துவைக்கக் கொண்டு போகிறார்கள்?

அவர்: (நைக்கத்து) அது குளிக்கும் அறையுமல்ல! அவர்கள் துவைக்கப் போகவுமில்லை! அது தான் போகும் மக்கள் தொத்து வியாதிக் கிருமிகளைக் கொண்டு போய் விடாமல் தடுப்பதற்காகத்

துணிகளை சீரானியால் சுத்தம் செய்யும் இடம்.

நான்: அட கஷ்டமே!

“கஷ்ட நஷ்டமிருக்கட்டும். டே! அப்பா! உன்னை அழைக்கிறான் உன் அழைக்க காட்டிட்டு வா!” என்று முழுக்கினார் ஒருவர்.

எங்கள் சோதனைகள் முடிந்தன. சீக்கிரம் சாப்பிட்டுவிட்டுப் புதை வண்டிக்குக் கிளம்ப எண்ணிச் சாப்பிடச் சென்றேம். அந்த சாப்பாட்டின் மகிழ்மையை எடுத்தால் விவரிக்க இயலாது. அனுபவித்தால் தான் புரியும்!

பருத்திக் கொட்டை மாதிரி சோறு. பக்கத்திலே தொட்டுக் கொள்ள ஒரு அப்பளம், ஒரு துவையல், ஒரு “குப் கூட்டு”! அகாவது வாழைக்காயும், சிவிக் கிழங்கும் (சுக்கரை வள்ளிக் கிழங்கு) சேர்ந்து தயாரிக்கப்பட்டது. அது என்ன என்றேன். ஒருவர் “குப்” என்றார். மற்றொருவர் “கூட்டு” என்றார். இரண்டில் எதுவும் பொருத்தம் இல்லாததால் இரண்டையும் சேர்த்து ‘குப் கூட்டு’ என்று பெய்யிட்டோம்! சேற்றைத் தட்டி (கொட்டி!) அதன் மேல் ஏதோ ஒரு வகைத் திராவகத்தை விட்டான். சாம்பார் என்று எண்ணிக் கொண்டோம். அதைச் சேர்த்துப் பிசையும் போதே வேறொன்றைக் கொட்டினான். அப்போது தான் முதலில் ஊற்றியது சாம்பாரல்ல, பருப்பு என்று ஒக்கத்தோம். பின்னது சாம்பாராம்! அவன் அந்த வகைப் பிரகாரம் ரசம், மோர் என்று கொண்டு வந்தான். ஆனால் எதுவுமே

உன்னே செல்ல மறுத்தது. அதிலே நான் சுவைத்துக் காப்பிட்டது 'மேர்' ஒன்றே தான்!

டடல் நலப் பத்திரக்தில் கையெழுத்திடும் வேலையைப் புதை வண்டி நிலையத்தில் வைத்துக் கொள்வதாக வைத்திப் பத்திரகாரி கிறியதால் சிலையத்திலுள்ள வைத்திப் பத்திரகாரியின் அத்தாட்சி பெற்றேரும். இரண்டு மணிக்கு வண்டி வந்தும் அதில் வந்த பிரயாணிகளைப் பார்த்து அது மதிக்க மணி முனையாகி விட்டது! அதன் பின் வண்டி புறப்பட்டது. ஏதோ சிறையிலிருந்து விடுதலை பெற்றதைப்போன்ற உணர்ச்சி உள்ளத்தே எழுந்தது!

வண்டி பாம்பன் கால்வாயை அடைந்தது. பாம்பன் கால்வாய் ஆழத்திலே குறைவாக இருந்தாலும் சுமார் ஒரு மைல் அகலத்தை உடையது. இராமேஸ்வரம் தனுஷ்கோடி இருக்கும் பிரதேசத்தைப் பிரிக்கும் அக்கால்வாயின் மேல் பாலத்தைக் கட்டி, தீவு என்னும் பெயரை மேற்படி பிரதேச சம் அடைய முடியாதபடி செய்திருக்கின்றனர். இப்பற்றையின் அமைப்பை மனிதன் தனக்குச் சாதகமாக மாற்றிக்கொள்ளலாம் என்பதற்கு இது ஒரு சான்று.

பாலத்தின் அமைப்பு மிக அழகானது. மத்திய பாகத்தில் சிறு கப்பல்கள் செல்லும்போது பாதை விடவும், புதை வண்டி செல்லும் போது பாதையை இணைக்கவும் தகுந்தபடி இரண்டு தூக்கும் இணைப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. வண்டி பாலத்தின் மீது செல்லும் போது மனோரமமியமாக இருந்தது.

இருபுறமும் கடல்! ஆர்ப்பரிக்கும் கடல்லை! அமைதியான கடல். அதிலே வயிற்றுப் பாட்டைக் கவனிக்க மீண் பிடிக்கும் வலைஞர்கள், சிறுசிறு படகுகளிலே பரந்த கடலிலே அந்தச் சிறு படகும் ஆட்கரும் பார்ப்பதற்குக் கவர்ச்சிகரமாக இருந்தன. ஆனால் அவர்கள் கிளை?

வாழ்க்கை ஒரு அலைகடல். அக்கடலிலே பொருமை, சூதி, வஞ்சலை என்ற சரு மீன்கள், பாறைகள், திமிங்கிலங்கள் சிறைப் பூண்டு. மனிதன் தன் வரழ் நாட்களை அக்கடலிலே இனிமையாகக் கழிக்க வேண்டுமானால் இந்தக் கொடிய பிராணிகளின் கோரப் பிடியிலே சிக்காமல் செல்லவேண்டும். அதற்கு ஒரு படகும் அதை நல்ல வழியிலே செலுத்தத் திறமையும் வேண்டும். படகை அமைப்பதற்குப் பொருளாதாரம் என்ற மரமும், ஒழுக்கம், அங்கு, நேரமை என்ற இரும்புச் சாமான்களும் தேவை. ஆனால் நாம் இன்று காண்பவை என்ன? ஒட்டைப் படகுகள்! மரம் நன்றாக இருந்தால் அதை இணைக்கும் இரும்புச் சாமான்கள் இற்றுப் போயிருக்கின்றன. இருப்புச் சாமான்கள் நன்றாக இருந்தால் மரம் சிகைதந்திருக்கிறது! படகை இருந்தவர்கள் வாழ்க்கைக்க கடலில் தத்தினிப்பவர்கள். அவர்கள் காலம் முழுவதும் அந்த நிலைதானு? கையிலிருந்த ஒளிப் பதிவுக் கருவியை என்னை அறியாமலே என் கைகள் இயக்கின.

பாலமும்கடந்தது. மனதிலிருந்த பாரமும் தணிந்தது. மீண்டும் பிரயாண நினைவு தலை தூக்கிற.

சுமார் 5 மணிக்கு வண்டி தனுஷ் கோடி போய்க்கோந்தது. பிரயாணி கள் வண்டியை விட்டு இறக்கி ஒரு வரை யொருவர் முந்திக் கொண்டு சுங்கச் சாவடியை நோக்கி விரைங் தனர். சீக்கிரமாகச் சோதனை முடித் துக் கப்பலில் இடம்பிடிக்க முந்திக் கொள்ளவே அந்த ஒட்டமி நாங்கள் சாவதானமாகச் சாமான்களை இறக்கித் தூக்கிக்கொண்டு சாவடியை அடைந்தோம். சாவடியிலிருந்த சுங்க அதிகாரிகள் எங்கள் உடையைக் கவனித்ததும் எங்களிடம் வந்தார்கள். “நீங்களெல்லாம் சாரணர்கள். எனவே உங்களிடம் தடுக்கப்பட்ட பொருள்கள் எதுவுமிருக்காது என்று நம்புகிறோம். எங்கள் நம்பிக்கை உண்மையானது என்றால், உறுதி கூறினால் நீங்கள் போகலாம்” என்றார்கள். நாங்கள் உறுதிப் படுத்தியதும் எங்களைப் போக அனுமதித்து விட்டனர். சாரணர்கள் என்றால் மேல் நாட்டில் எவ்வளவு மதிப்புக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை நமது துணைச்சாரண ஆணையாளர் (Asst. Dt. Commissioner) திரு. J. D. ஆசீர்வாதம் அவர்கள் எத்தனையோதடவைகள் அழகாக எடுத்துக்கொடுக்கின்றனர். அந்த நிலை நம் நாட்டிலும் விரைவில் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை எங்கள் இலங்கைப் பயணத்தில் எங்களுக்குக் கிடைத்த மதிப்பிலிருந்து பிறந்தது.

கப்பலை நோக்கி நடந்தோம். கப்பலின் பெயர் “இர்வின்”. கப்பலை ஒளிப் பதிவு செய்து கொண்டேன். கப்பலைப் பார்த்தபடியே படியில் காலை வைத்தேன்.

“சார்! பாஸ் போட்ட பிளீஸ்!” ஹாந்த குரல் கேட்டு நின்றேன்.

கப்பலில் ஏற்றும் போது அனுமதிச் சிட்டைப் பார்வையிட்டுத்தான் அனுப்புவார்களாம்!

கப்பலில் இரண்டு வகுப்புகள். இரண்டாம் வகுப்புப் பிரயாணிகள் கப்பலின் கீழ் தட்டிலும், உயர்ந்த வகுப்புப் பிரயாணிகள் (அதாவது முதல் வகுப்பு) மேல் தட்டிலும் அனுமதிக்கப் பட்டனர். இரண்டு தட்டுகளிலும் நீளமான மரச் சாய்மானப் பெஞ்சகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு தட்டிலும் வேண்டிய வசதிகள் யாவும் இருக்கின்றன. உணவு விடுதி கூட இருக்கிறது. அந்த விடுதியில் ரொட்டி, வெண்ணெய், வருவல், காபி, தேயிலை நீர் முதலியலை விற்கப்படுகின்றன. விலைகள் அதிகமே என்றாலும் சாதாரணமாக காபி, தேயிலை நீர் ஒரு கப் நாலு பேர் சாப்பிடக்கூடிய அளவு கிரையக் கொடுக்கிறார்கள்.

“அதிகமாக வயிற்றை நிரப்பிக் கொள்ளாதீர்கள்! கப்பலின் ஆட்டத்திலே வாங்கி வரும்,” என்று யுத்தக் கப்பல்களில் சென்ற தன் அனுபவத்தைக் கொண்டு எச்சரித்திருந்தார் நண்பர் “வில்லன்” தேவதாள். ஆனால் அவர் எச்சரிக்கை பயனற்றுப் போய் விட்டது. கப்பல் ஆடவுமில்லை. அலை மோதவுமில்லை. அமைதியாகச் சென்றது.

கப்பல் புறப்பட மணி 6-30 ஆகி விட்டது. நம் நாட்டின் எல்லையை நிக்கும் போது கொஞ்சம் கலக்கமரகவே இருந்தது. கப்பல் செல்லச் செல்ல கரை மறைந்து கொண்டே வந்தது. அது தானாக மறைபு முன்பே இரவு முந்திக்கொண்டு மறைந்து விட்டது.

எங்கும் இருள்! கப்பல் கடலைக் கிழித்துச் செல்லும் சத்தத்தைத் தவிர எங்கும் அமைதியே நிலவியது. கப்பலில் இருந்தவர்கள் பேச்சுக் கூட அமைதியைக் குலைக்கவில்லை! அமைதியான சூழ்நிலையிலே, அதிலும் இரவிலே, ஆனந்தமாகத் தூக்கம் வருவது இயல்புதானே? தூங்கி விட்டேன். ஆனால் அத்தூக்கம் நெடு ரேம் நிலைக்கமுடியாதபடி என் பக்கத்தே ஒரே கூச்சல் கிளம்பியது. திடுக்கிட்டு விழித்தேன். கூச்சல்ல, ஒரு உறையாடவின் உச்ச நிலை அது என்று தெரிந்தது!

உரையாடவின் முடிவிலே ஏற்பட்ட நகைச் சுவையால் கப்பலே அதிரும்படி கூடியிருந்தோர் சிரித்தனர். கப்பலும் சிரித்தது! ஆச்சரியத் தோடு பார்த்தேன். தலைமன்னர் நெருங்கி விட்டதைத் தெரிவிக்கக் கப்பல் ஒலிமிட்டது என்று தெரிந்தது.

துறைமுகத்தை நெருங்க நெருங்கப் பிரயாணிகள் தங்கள் சாமான் சகிதம் வரிசையாக நிற்கத் தொடங்கினர். இறங்குவதற்குக்கூட வரிசைவேண்டுமா என்ற நினைப்பில் நாங்கள் சாமான்களுடன் படியை நேரக்கி விரைந்தோம். “சார்! இங்கு இலங்கை சர்க்காரின் சோதனை நடக்கும். தடுக்கப்பட்ட பொருள்கள் எதையும் நீங்கள் எடுத்துச் செல்ல அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள். நீங்கள் பூர்த்தி செய்து கொடுத்திர்களே கொண்டு போகும் சாமான்களுக்கு ஒரு சிரல் (List) அதை வைத்துக்கொண்டு சோதிப்பார்கள். அதன் பின் உங்கள் பாஸ் போர்ட்டைப் பதிவு செய்து

கொண்டு உங்களை அனுப்புவார்கள். இன்னும் குறைந்தது ஒரு மணி நேரமாவது ஆகும், நீங்கள் கப்பலை விட்டிரங்க!” என்றார் ஒருவர்.

எத்தனை இடத்தில் தான் இந்தப் பாஸ்போர்ட்டைப் பதிவார்கள்! கப்பலில் ஏறியவுடன் ஒரு தரம்! இறங்கும் போது ஒரு தரம்! திரும்பவும் கப்பல் ஏறும்போது ஒரு தரம்!

“அதுவும் அப்படியா?” என்று சோர்ந்து உட்கார்ந்தோம். சோதனை அனுவலர்கள் வந்தனர். அவர்கள் ஒவ்வொரு தரம் ஒவ்வொரு சாமான்களை ஆராய்ந்தனர்.

“நீங்களெல்லாம் சாரணர்களா?”

“ஆமாம்!”

“சரி! எல்லோரும் இப்படி, வரி சையாக நில்லுவங்கள். இப்போது உங்களை எல்லாம் தவித்தனியே சோதிக்க விரும்பவில்லை. உங்களுடைய வாக்கிலே நம்பிக்கை வைத்து உங்களை அனுப்புகிறோம். ஏதாவது நீங்கள் வைத்திருந்தால் கூறிவிடுங்கள்!” என்றார் ஒருவர்.

“எங்களை நீங்கள் நம்பலாம். எங்களிடம் தடுக்கப்பட்ட பொருட்கள் எதுவுமில்லை” என்றார் தலைவர் திரு. சந்திரா. “அப்படியானால் நீங்கள் போகலாம்” என்று கூறிச் சோதித்து விட்டதற்கு எங்கள் சாமான்களில் அடையாளமிட்டனர். எங்களுடைய பாஸ்போர்ட்ட்களை அணித்தையும் மெரத்தமாகக் கொண்டு போய் ஒரு சோதனை அதிகாரியிடம் கொடுத்துச் சீக்கிரம் விசாரித்துப் பாஸ் போர்ட் பதிவு

செய்பவருக்கு அனுப்பும்படி கறி னர் ஒருவர்.

சிக்கிரம் போய் விடலாம் என்ற எங்கள் சிலைப்பைத் தகர்த்தார், அந்த விசாரணை அலுவலர். அவருக்கு எங்கள் மீதோ, அந்தச் சோதனை அலுவலர் மீதோ அல்லது சாரணர் என்ற காரணத்தாலோ ஒரு வெறுப்புத் தட்டி விட்டது போலும்! சுமார் அரை மணி நேரம் கழித்துத்தான் எங்களை விசாரித்து அனுப்பினார். பின்பு அதைப் பதிவு செய்ய வரிடம் பதிவு செய்து சொன்னுடைய கப்பலை விட்டு இறக்கினாலும்.

ஏதோ நெடுஞ்செழையிலிருந்து விடுதலை பெற்றதைப் போல ஆனங்கள் தத்தோடு புகை வண்டியை நோக்கி ஓடினாலும். புகை வண்டி டிக்கட்டுக் காக மதரையிலிருந்தே கடிதம் எழுதியிருந்தோம். “இரண்டாம் வகுப்பில் இடமில்லை. மூன்றாம் வகுப்பு டிக்கட் வேண்டுமானால் உத்தரவுக்காகத் தருகிறோம்” என்று சிலையை அதிகாரி டிக்கட் வழங்கினார். மூன்றாம் வகுப்பு என்று போட்டிருந்த வண்டியைப் பார்த்ததும் எங்களுக்கே சந்தேகமாகப் போய் விட்டது. ஏனெனில் அதனுடைய அமைப்பும், கவர்ச்சியும் முதல் வகுப்பு என்று சொல்லும்படி இருந்தது! பெஞ்சுகளிலே மெத்தை யும், வண்டியின் உட்புறம் பளிங்குக் கல்போல் ‘மாஸ்னைட்’ பலகை அடிக்கப்பட்டும், உயரேசுழலும் விசிறிகளும் கவர்ச்சியைக் கொடுத்தன. ஒவ்வொருவரும் சொகியம்போல் படுக்கையை விரித்துச் சாய்ந்தோம்.

“சார்! நீங்கள் இந்திய நேரட்டுக்களை இங்கேயே மாற்றிக் கொள்ள

வேண்டும். கையில் கொண்டு போவது கூட்ட விரோதம்.” என்றார் ஒரு போலீஸ்காரர். பசி வழிற் கைப் பிடுங்கியது. பணத்தை மாற்றிக் கொண்டு விடுதியில் சாப்பிட்டு வரலாம் என்று சென்றே ஒரு ம. பணத்தை மாற்றினாலோமே தவிர பசிக்கு நாங்கள் எதிர்பார்த்தது கிடைக்கவில்லை. அங்கே இருந்தது மது விடுதி(Bar)தான். சரி, மக்கு வேண்டியது ஏதாவது கிடைக்குமா என்று பார்ப்போம் என்ற எண்ணத்துடன் உள்ளே நுழைந்தோம். அங்கு ஏற்கனவே கூட்டம் அதிக மிருந்தது.

“சரி! வாங்க! ஏதாவது பசியைத் தணிக்க ரொட்டி, பிஸ் கோத் கிடைக்குமான்னு கேட்போம்” என்றார் ஒருவர். அவை தான் கிடைத்தன. வாங்க உள்ளே தள்ளி விட்டுச் சோர்வோடு வந்து படுத்தோம். வெகு நேரமாகியும் வண்டி வகுப்படவில்லை என்றதும் பக்கத்திலிருந்த ஒருவரை வினவினாலும்.

“கப்பலில் வந்திருப்பவர்கள் யாவரையும் சோதித்து முடிந்தபின் தான் அநேகமாக வண்டி புறப்படும். குறைந்தது இன்னும் ஒரு மணி நேரம் ஆகும்!” என்றார். அப்போது மணி பத்து!

“ஆமா! நீங்களெல்லாம் இப்படிச் சாவதானமாகப்படுத்திருக்கின்களே. கப்பலில் வந்திருக்கும் எல்லா கீழ் வகுப்புப் பிரயாணிகளும் இருக்கும் இந்த இரண்டு மூன்றாம் வகுப்பு வண்டிகளில் தான் பிரயாணப்பட வேண்டும். நீங்கள் உட்காரவே இடம் கிடைக்குமோ என்னவோ?” என்றார் நைகத்து.

“என்ன, அத்தனை பேருமா?”
என்று ஒரே சமயத்தில் நாங்கள் கேட்டோம்.

“ஆமாம், சமார் 500 பேர்!”

“ஐயோ!”

நேரம் செல்லச் செல்ல கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஆட்கள் வண்டியில் வந்து ஏறினர். நாங்கள் ‘யாரும் இடம் கேட்டால் கொடுப்போம் அல்லது பேசாது படுத்திருப்போம்’ என்ற முடிவோடு இருந்தோம். ஆனால் வண்டி புறப்படும் போது அப்படி ஒன்றும் கூடம் வரவே இல்லை. பக்கத்திருந்த வரை நோக்கினால்.

“என்னமோ வெகு நேரமாகி விட்டதால் கலி (!) களையெல்லாம் அடுத்த வண்டிக்கு அனுப்பலாம் என்று இந்த வண்டியை அனுப்பி விட்டனர்,” என்றார்.

“அவர்கள் நிடு வாழ்டும்!” என்று வாழ்த்திச் சாய்ந்தோம். தூக்கம் என்னை அணித்துக்கொண்டது. ஆனால் அந்தத் தூக்கமும் அதிக நேரம் நிடிக்கவில்லை. தூக்கத் திலும் இடையே விழிப்பு ஏற்பட்டது.

“சார்! வர்ந்தோ? அதுராதபுரம் வந்து விட்டது. போய்ப் பார்த்து விட்டுத் திரும்பி விடலாம்” என்று எழுப்பினார் கூட வந்தவர்.

“நாங்கள் கொழும்புக்கல்லவா போகவேண்டும்!” என்றேன்.

“இங்கு வண்டி வெகுநேரம் நிற்கும். நாம் உடனே ‘டேக்ளி’யில் போய்த் திரும்பி விடலாம்!” என்றார் அவர். சரி என்று புறப்பட்டோம்.

(தொடரும்)

“சாரணர்” விளம்பர விகிதம்.

முழுப்பக்கம்.

1	12
---	----

அரைப்பக்கம்.

1	12
---	----

முறை	முறை	முறை	முறை
------	------	------	------

அட்டை 4-ம் பக்கம் ரூ. 50.	ரூ. 500.	ரூ. 30.	ரூ. 300.
2, 3-ம் பக்கம் ரூ. 30.	ரூ. 300.	ரூ. 20.	ரூ. 180.
உள் பக்கம் ரூ. 20.	ரூ. 200.	ரூ. 12.	ரூ. 100.
கால்பக்கம் ரூ. 7½	ரூ. 60.		

சிறு விளம்பரங்களுக்கு ஒருபத்தி ஏங்குலம் 1-க்கு ரூ. 2.

சாரணீய விளையாட்டுகள்.

ா. சுந்தரம், டால்மியாபுரம்.

9. குருடன் மிருகக்காட்சிசாலை : கண்ணைக் கட்டி ஒருவனை வட்டத் தில் நடுவில் நிறுத்தவேண்டும். அவன் யாரையாவது தொடுவான். தொடப்பட்டவன் ஏதேனும் ஒரு மிருகத்தின் ஒலி யைச் செய்ய வேண்டும். அவன், தொடப்பட்டவனை குரலிலிருந்து யூகித்துச் சொல்லவேண்டும். தொடப்பட்டவன் பிறகு கண்ணைக் கட்டிக் கொள்ளவேண்டும். தொடர்ந்து இதோதிரி விளையாடலாம்.

10. கேள்விப்பந்துவிளையாட்டு: (Scout Question Ball) சாரணர் கணை இரண்டு கட்சிகளாகப்பிரிக்க வேண்டும். ஒருகட்சி வட்டமாக நிற்கவேண்டும். மறு கட்சியில் ஒருவன் வட்டத்தின் மத்தியில் இருக்கவேண்டும். சாரண விஷயங்களான, முதல் உதவி, மதிப் பிடுதல், சமிக்ஞை, முடிகள், வழிக்குறிகள் போன்றவற்றில் ஒருகேள் வியை யாரையாவது ஒருவரைக் குறிப்பிட்டுக் கேட்கவேண்டும். அந்தக் கேள்விக்குப்பதில் சொல்லாவிட்டால் அவன் out ஆகிவிட வேண்டும். பிறகு மற்றொருவனைக் கேள்வி கேட்பான். வட்டத்தின் மத்தியிலிருப்பவன் மூன்று கேள்வி கள் கேட்கலாம். அவன் கட்சியில் அடுத்தவன் மாறிவருவான். வட்டத்திலிருக்கும் கட்சியில் எல்லோரும் out ஆனவுடன் ஆட்டம்முடியும்

11. இயற்கைவிளையாட்டு: படைகளிலுள்ள சாரணர்களை அணியாகப்பிரித்துவிடவேண்டும்.

குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள்வேம்பு, ஆல், மா, அரசு, பலா, பூவரச போன்ற இலைகளைக் கொண்டுவர வேண்டும். சாரணர்கள் நடங்தோ, ஒடியோ, சைக்கிளோ எப்படி வேண்டுமானாலும் செல்லலாம்.

12. தப்படிகள் : சிறுவர்கள் சௌகாரியம்போல் மைதானத்தில் பரவினிற்கவேண்டும். கண்ணைக் கட்டிக்கொண்டு ஒருவன் இருக்கவேண்டும். அவன் எவனைத்தொடு கிருஞே அவன் மறுபடி கண்ணைக் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும். நான்கு புறமும் ஒரு தப்படிக்குமேல் நகர்க்கடாது. மூன்று தடவைகள் தான் நகரலாம். முதல் அடிஎடுத்துவைத்ததும் இடது கையை இடுப்பில்வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இரண்டாவதுஅடிவைத்ததும் வலதுகையை இடுப்பில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். மூன்றுவது அடிவைத்ததும் இரண்டு கைகளையும் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும்.

13. சேவல் சண்டை: இரண்டு சாரணர்கள் விளையாடக்கூடியது. 4 அடி விட்டமுள்ள ஒரு வட்டத்தை வரைந்துகொள்ள வேண்டும். கைகளை பின்னால் கட்டிக்கொள்ள வேண்டும். ஊதல் ஊதியவுடன் புஜத்தினால் தள்ளி வெளியேற்ற வேண்டும்.

14. கரையின்மேல்; நீரினுள்: (In the pond; on the bank) ஒரு பெரிய வட்டம், சிறிய வட்டம் வரைந்துகொள்ளவேண்டும், பெரி

யவட்டத்தைக் கரையென்றும்சிறி
யவட்டத்தை நீரென்றும் குறிப்
பிடவேண்டும். அடிக்கடி கட்ட
ளைகளைக் 'கரைமேல்' 'குளத்தில்'
என்று மாறி மாறிச் சொல்ல
பையன்கள் அந்தந்தவட்டத்திற்கு
தாவவேண்டும். தவறியவர்களையும்
மாருகச் செய்பவர்களையும் மத்தியில்
உட்கார வைக்கவேண்டும்.
கடைசியில் எஞ்சியுள்ளவன்
ஐயித்தவன்.

15. தலைவரைக்கண்டு பிடி:
சாரணர்களை வட்டமாக உட்கார
வைத்துவிட்டு ஒருவனை வெளியில்

மறைவான இடத்திற்கு அனுப்பி
விட்டு, உட்கார்ந்து இருப்பவர்களில் ஒருவனைத் தலைவன் என்று
குறிப்பிடவேண்டும். மற்ற சாரணர்கள் தலைவன் செய்யும் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். ஊதல்
ஊதியவுடன் வெளியே அனுப்பிய
வன் வந்து தலைவரைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். மூன்று தடவைகள்
தவறலாம். தலைவன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் வெளியே அனுப்பப்
படுவான். அவன் மறுபடியும்
ஊதல் ஊதியவுடன் வந்து தலைவரைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும்.
(தொடரும்.)

சாரணீய வேலைகள்.

L. அஸ்வத்தநாராயணன், மழவராயனல்லூர். (தெ. ஆ)

அன்புமிக்க தோழர்களே,

ஈடுபடுவார்களென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

இப் பத்திரிகையின் வரயிலாக
சாரணர்களாகிய உங்கள் அஜீவர்
கருக்கும் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி எழுத சமயம் வரப்பக்கது பற்றி மகிழ்ச்சி எய்துகிறேன்.

ஓவ் வெராரு பாடசாலையிலும்,
சற்றுப்புறங்களிலும் சாரணர்
பயிற்சிபெற ஓவ்வொரு நண்பரையும் ஊக்குவிக்கவேண்டியது நமது
முதற்கடமை. ஓதுபிக்கத்திலிருந்து
நம் நாட்டு மக்களுக்கு பல விதங்களிலும் பலனவிக்கும் முறையில்
சேவைகளைச் செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ளோமல்லவா? இதில் பெண்
சாரணர்களும் பெரும் பங்கெடுத்துக்கொண்டு இம் முயற்சிகளிலே

கிராமம்தான் நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு அடிகோலும் கருவி. முக்கியமாக நாம் கிராமத்தை சீர்திருத்தவேண்டியது நமது கடமையல்லவா! ஓய்வு நேரங்களிலே சாரணர்களாகிப் பிள்ளைகள் தமது சற்றுப்புறங்களிலுள்ள கிராமங்களுக்குச் சென்று கீழ்க்கண்ட வகைகளிலே மக்களுக்கு உதவி புரிந்து சர்க்கார் வகுக்குதலை ஜூர்த்துவருடத் திட்டத்திற்கு அனுகூலம் செய்யலாமென்பது என் கருத்து.

முதியேர் கல்வி.

ஓவ்வொரு கிராம வாசியும் ஒட்

டுரிமையை தகுந்தமுறையில் அளிக்க கல்வி அவசியம். முதியோர்களுக்கும் மற்றும் கல்விவசதி யற்றவர்களுக்கும் ஒய்வு நேரங்களிலே சென்ற பாட்டுக்கள், பஜனைகள், நாட்கங்கள், செய்திபறிவித்தல், படங்களைக்கொண்டு ஸிளக்குதல் இவைகள் மூலம் அரிய விவியங்களை எடுத்துரைத்து கல்வியின் பயனை விரைவில் அடையச் செய்யலாம்.

கிராம சுகாதாரம்.

கிராமங்களிலே பொதுவாக கண்டவிடங்களில் மாடுகளைக் கட்டியும், மலையில் கழித்தார், அசுக்தத் தண்ணீரைக் குடித்தும் பலவித வியாதிகளுக்கு ஆளாகுவது சர்வசுதாரணை விவியமாக இருக்கிறது. இக்குறைக்குமக்கள் சுகாதாரபழக்க வழக்கங்களை யறியாததே காரணம். இதைகிராமங்களுக்கு நாம் சென்று சுகாதார பாடல்களால் மக்களைக் கவர்த்தி, கூட்டம் கூட்டி சொற் பொழுவில் மூலமும் மற்றும் காட்சிப் படங்கள் மூலமும் சுகாதாரந்த் ருக்க வழக்கங்களையும். அவற்றின் நன்மைகளையும் ஸிளக்கி கிராம மக்களை நற்பயன் அடையச் செய்யலர் “வியாதிகள் வந்தபின் காப்பகை விட, வருமுன்காப்பதுநன்றங்ரே!”

பேண் கல்வி.

முக்கியமாக நகரத்திலுள்ளவர்கள் ஓரளவு கல்வியின் பயனை அடைகிறார்களே தவிச், குறிப்பாககிராமப் பெண்கள் கல்வியிலே பிற்போக்குடையவர்களாவே இருக்கிறார்கள். நாட்டின் தவப் புதல்வர்களையும், புதல்விகளையும் ஈன்றளிக்கும் அறிவுச்சுடர்கள் குண்றியிருப்பது நம் சுதந்தர நாட்டில் ஒரு பெரும்குறையன்றே! வருங்காலச் செலவுக் குழந்தைகள் ஐந்தாண்டு அடைந்து அறிவுச்சாலைக்குச் செல்லுமுன் அழிகிய முறையிலே ஆற்றல் மிக்க காரியங்களை அள்ளி விட்டும் அப்பெண்முன்னேறவேண்டியது முற்றிலும் முக்கிய மல்லவா!

சாரணப் பெண்களே! இனி நிமிடமும் காத்திராமல் தொடங்குங்கள் உங்கள் சேவையை. செல்லுங்கள் வீரயுடன் கிராமங்களுக்கு, உங்கள் கட்டமையை உங்களாலீயன்றாவு செய்யுங்கள். பெண்கள் கல்வி பற்றி பிரசாரம் செய்யுங்கள். ஒவ்வொரு நாளும் நீங்கள் செய்த எவ்வித உதவியையும் சீர்தூக்கிப் பாருங்கள். அப்பொழுது நம் சாரணர் இயக்கமானது நம் தாய் நாட்டிலே செழித்தோக்குமென்பது தின்னாம்

புதிய தயாரிப்பு. பாரத் சாரணர் கொடி

(புதிய டெபராயில் ஸின்வந்த்ருடன் கூடியது.)

சிறியது (படைகளுக்கு)	$3 \times 4\frac{1}{2}$	அடி	ரூ.	7—8—0
பேர்யது (சங்கங்களுக்கு)	4×6	அடி	,	10—0—0
லுதில் சமிய காக்கி	....	....	“	0—4—0

விபரங்களுக்கு:

பாரத் சாரணர் சங்கம், 41, வடக்காவனிமூல வீதி, மதுரை.

தபால் சிலவு தனி

திரிசாரணர் யியிற்சிக் குறிப்புகள்.

R. சந்தரம், விதவான் M. S. பஞ்சகேசன், டால்மியாபுரம்.

— — —

(சேன்ற இதழ் தோடர்ச்சி)

4. திரிசாரணனும், இயக்கமும்:

திரிசாரணர்கள் சாரணீயத்தால் பெறும் உயர்ஸ்த பண்பாடு தொண்டு செய்யும் மனப்பான் கைமயாகும். அத்தொண்டும் (1) இயக்கம் சார்ந்த தொண்டு (2) பொதுநலத் தொண்டு என இருவகைப்படும். திரிசாரணர்கள் தம் சூழ்வில் (R. M.) அனித்தோழனுக்கும், (S. R. M.) தலைமை அனித்தோழனுக்கும் இருந்து செயலாற்றவது மட்டு மனதி, மற்றைத் தொகுதி களிலுள்ள சாரணர், இளஞ் சாரணர் பிரிவுகளை நடத்துவதில் உதவி புரியலாம். வினோயாட்டுக் கள் நடத்துபவராகவும், கைத் தொழில் கற்றுக் கொடுப்பவர் களாகவும், கேர்ச்சிக்கிணங்கள் சோதனையாளராகவும், போதனையாளர்களாகவும், முகரம் உதவிகளாகவும் இருந்து பல பணிகளைப் புரியலாம். ஆலோசனைக்குழு, தொகுதிக்குழு முதலியவற்றில் அங்கம் வசிக்கலாம். சாரண இயக்கத்தைப் பற்றிப் பிரசாரம் செய்தல், புதகங்கள், பத்திரிக்கங்கள், துண்டுப் பிரசாரங்கள் துடிய

வற்றை வெளியிடுதல் முதலான செயல்களில் மூன்வங்கு ஒத்து மூக்கலாம். வியாதியினுலோ, அன்றி வேறு வகையினுலோ படைக் கூட்டங்களுக்கு வருபவர்களுடைய இருப்பிடங்களுக்குச் சென்று, கண்டுபேசி, உவகையூட்டினாக்கமளிக்கலாம். இயக்கப் பெருங் கூட்டங்கள், வினோயாட்டுக் கீழாக்கள், போட்டிப் பந்தயங்கள், பெரும் கீழாக்கள் முதலியவை ஒழுங்குடன் நடைபெற உதவி புரியலாம். இயக்கத்தின் வளர்ச்சியின் பொருட்டு இயன்றவரை உறுப்பினர்களைச் சேர்த்து வருவாய்க்கு வழிதேடலாம்.

5. திரிசாரணனும், அவன் வாழும் நாடும் :

திரிசாரணர்கள் தாய்காட்டின் கேவையின் பொருட்டுத் தங்கள் உடலை வசிவும், வணப்பும் உள்ளதாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். வருஞ்சால உலகம் உணரும் வகையில் நல்ல பண்டாட்டின் உறைவிடமாக இருக்கவேண்டும். பொதுகல் இயக்கங்களில் தன்னுல் இயன்றவரை ஈடுபட்டு உழைக்கவேண்டும். நாட்டின் நற்குடி மக்கள் பிறரின்

சொந்தக் காரிபங்களில் ஈடுபடுதல்பிழையானதாகும். விதிகளையும் கேட்பாடுகளையும் மீறக்கூடாது. அரசியல் கலைகளின் அடிப்படைக் கருத்துக்களை அறிதல் வேண்டும். ஸ்தல சுய ஆட்சி ஸ்தாபனங்களில் கடமைறையில் பயில்வேண்டும். அரசியல் கட்டம், ஜிவாதார உரிமைகள், கடமைகள், கல்வி, சுகாதாரம், ஒட்டுரிமை, அதை உபயோகிக்கும் முறை, தொழிலாளி, முதலாளி இவர்களுக்கிடையே நிலவு வேண்டிய உறவு முதலிய விஷயங்களில் தேர்ச்சிபெறுதல் வேண்டும். சமூகத் துரோகமானதும், குடியரசுக்குத் தீங்குவிளைக்கக் கூடியதுமான நாச வேலையில் தான் ஈடுபடாததோடு, பிறரும் ஈடுபடாதவாறு கண்காணிக்க வேண்டும். தன்னுடைய சொந்த நலன் நாட்டின் நலத்தோடு பிளைந்திருக்கிறது என்ற உண்மையை உணர்த்த நடக்கவேண்டும். திரிசாரனர்கள் உலகில் தம் நாட்டிற்குரிய அந்தஸ்தை அறிதல் வேண்டும். ராஜபங்களின் ஆட்சிமுறை, குடியரசின் ஆட்சிமுறை, ஜிகியலைப்படுகள் ஆகியவை பற்றியும் பொதுவாக அறிந்திருத்தல் வேண்டும். நாட்டின் பெருமை தனிப்பட்ட ஈபரின் குணம், செயல், தகுதி இறைநைப் பொறுத்திருக்கிறது என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

6. திரிசாரனனும், இறைவனும் :

எல்லாச் சமயங்களும் இவ்வலகைப் படைத்த இறைவன் ஒருவன் உள்ளனப்பதை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றன, வள்ளுவரும் இவ்வுலகம் “ஆதிபகவளை முதலாக உடையது” என்று கூறி னார். சமய உணர்வின் ரிமக்கள் வாழ்க்கையில் சித்தியடைதல் அரிது. முழுவல்லமையுள்ள முதற் பொருள் உண்டு என்று உணர்த்து, அவர் அளித்த உயிரை உற்ற முறையில் உபயோகப்படுத்தி, அவர் சேவைகளில் ஈடுபடுவதே சிறந்த சமயம் என்று சொல்லப்படும். திரிசாரனர்கள் நாததிகம் என்னும் நாதத்தில் நழுசி கிழுதல் கூடாது; பர சமயத்தவர்களைப் பரிக்கிக்கக்கூடாது. ஆலயம் சென்று ஆண்டவளை அடிப்பணிதல் மட்டுமன்றி இயற்கை ஏழிலும், எனியவிலங்குகளிடத்திலும், செடிகொடிகளிடத்திலும், ஒடுமீடையிலும், பாடும் பறவைகளிடத்திலும் ஆண்டவன் படைப்பின் அந்புத்ததை அறிந்து ஆனந்தித்தல் வேண்டும். காடுகளையும், மலைகளையும், கழுனிகளையும் கண்டு களிப்படைதல் வேண்டும். தன்னையும் படைத்துதனக்கு இன்பமளிக்க இயற்கையையும் படைத்த இறைவனிடத்தில் நன்றி மறவாத நாகரீகப்பண்புடன் இருத்தல் வேண்டும். உண்ணும் முன்னும், உறங்கும் முன்னும், ஆடும் பொழுதும், பாடும் பொழுதும் அவருக்கு

வணக்கம் செலுத்தல் வேண்டும். ரஸ்லவனும் இருப்பது சிறந்தது. கல்ல காரியங்களைச் செய்வது அதைவிடச் சிறந்தது. ஒவ்வொரு திரிசாரண னுக்கும் மதப் பற்று வேண்டும். ஆனால்....! மத வெறி கூடாது. இதைத் திரிசாரணர்கள் தம் சிந்தையில் கொள்ளவேண்டும். கற்றதன் பயன் கடவுளைத் தொழுதலே என்று வரைந்தார் வள்ளுவர்.

7. மனிதத் தன்மை:- மனிதத் தன்மை காலமளித்த ஒரு நன்கொடை. அது ஆண்மையோடு கூடிய அடக்கத்தாலும், பொய் யற்ற வாழ்க்கைப் போராட்டத் தாலும் டூரண வளர்ச்சிபெற்று பொலிவுறும். சிறந்த சிந்தனையும், தூய பழக்கமும், அவற்றை உண்டாக்கும். மனிதத் தன்மை யின் மூன்று முக்கிய அமசங்கள் (1) நல்லோழுக்கம் (2) பலம் (3) நெறியில் நின்ற தவறுமை என்பனவாகும். திரிசாரணரளை வரும் வாழ்க்கைத் தடைகளிலும், உள்ள உணர்ச்சிகளிலும் தங்கள் சித்தத்தைச் சிதறவிடாமல் மிக

ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். நிலையற்ற மனம், நெறியல்லர் ஏறியில் நிதிதிரட்டல், குடி, புகையிலை முதலியன உபயோகிதல், குதாட்டம் முதலியவற்றில் ஈடுபடுதல், பாறுணர்ச்சி கள், நாத்திகப் பெரும்பாறை, அசிக் ஆசை, தன்னைத்தானே இகழ்தல் ஆகிய இவற்றை எதிர்த்த வெற்றிகொண்டு, ஒவ்வொரு திரிசாரணனும் சிறப்புடன் திகழுவ வேண்டும். மனிதத்தன்மையின் உயிர்நாடி நட்பினைப் பெருக்கிக் கொள்ளுதல். “மருவுக மாசற்றூர் கேண்மை” என்றுர் வண்ணவரும். திரிசாரணப் பயிற்சியென்பது மனிதன் தன்னைத்தானே சோதித்துக் கொள்ளும் சோதனை. இவ்வாறு சோதிக்கப்பட்ட திரிசாரணன் உண்மை மனிதனாக உலகில் நிலவுவான். திரிசாரணச் சின்னமளிப்புச் சட்டங்கிற்குப் பிறகு திரிசாரணர்கள் சில திட்டமான பொறுப்புகளைக் கட்டுப்பாட்டுக் குட்பட்ட கடமைகளோடு ஒரு முட்டுப்பாடு மின்றி கட்டாயம் செய்யக் கட்டுப்பட்டவர்கள்.

(தொடரும்)

“சாரணர் சந்தூ”

அனுப்பும் விலாசம் :

கௌரவ காரியதரிசி,

மதுரை ஜில்லா பாரத் சாரணர் சங்கம்,

41, வடக்கரவணி மூஸ்வீதி, மதுரை.

கண்ணன் சொல்லும் கதை (9)

ஆங்கிலமுலம் :

மேஹர். கே. ராகவாச்சாரி,
மதுராஸ்.

தமிழகம் :

“தோண்டன்,”
மதுரை.

முடிச்சுக்கள்.

இனி முடிச்சுகள் யிக முடிச் சமானவை, எப்படியோ சார் வீயத்திற்கும், முடிச்சுகளுக்கும் செருங்கிப் பெற்றதும் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. இது தமிழ் எனக்கே தினங்தோறும் எதையாவது கட்டவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. சில வேளைகளில் மனி தன் உயிர் பிழைத்துத் தப்புவதே முடிச்சுகளை ஒழுங்காய்க் கட்டுவதைப் பொறுத்தச்சூருக்கிறதென்று கொல ஆகிறார்கள். (Wolf Cub's Handbook) என்ற புக்காக்கிலிருந்து ரயாகரா ஜிஸ்பிபத்துக்காலையை எங்கள் படைத்தலைவர் ஒருமுறைவாசித்துக்காட்டினார். ஆகவே முடிச்சுகளை நான் கற்றாகவேண்டும். முதலில் ரீப்காட் (Reef knot) என்ற படிமுடிச்சும், ஷீட் பெண்ட் (Sheet Bend) என்ற தூளி முடிச்சும் கற்றுக் கொடுத்தார்கள். இதற்கு முன் பல சந்தர்ப்பங்களில் முடிச்சுகளை நான் போட்டது உண்டு அப்படிப் போட்ட முடிச்சு இலேசில் அவிழ்க்கவராத. ஆனாலும் இந்த கால்முடிச்சு எப்படியோ நானுக்க அவிழ்த்துகிறோம். அடுத்த நிமிடத்தும் என் புல்தகங்களும், மற்ற சாமான்களும் ரோட்டில்

சிதறிக்கிடக்கும். அப்பொழுதெல்லாம் கான் சமர்த்தாய் இருக்க வில்லையே என்று விளைப்பதுண்டு. ஆகையால் தான் முடிகளைச் சரியாய்க் கட்டும்விதம் அறிந்துகொள்ள மிகவும் ஆவல் உண்டாயிற்று.

முதன் முதலில் ரீப் முடி போடத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இதற்கு இங்கூப் பெயர்வாகத் தகரணம் தெரியவில்லை. இரண்டு கயிறுகளை ஒன்றுயினைத்துக் கட்ட இம்முடிச்சுகளிற்கு இது கிரானிகாட்(Granny knot, முடிசையப்போல் நழுவுக்கூடியதல்ல). ஆனால் முடியின் இருபக்கமும் உள்ள கயிறுகளின் இடுகையைப்பற்றி ஒன்றுக்கொண்டு கட்க்குறைச்சலாயிருந்து, அதனால் திடைரைற்ற கயிறு கண்டு சிடப்பட்டால், அப்பொழுது முடிச்சு அவிழுந்து விடக்கூடும். கொடி பொன்று காற்றில் பறக்கு ஆடும்போது அதைச் சேர்த்துக் கட்டியுள்ள கயிற்றில் சில சமயம் இழுவவை இருக்கும்; சில வேளை இராது. இதனால் முடிச்சு அவிழ்க்குவதைப்பற்றுவதுகுமாகையால் தான் ரீப் முடியை கொடுக்குக் கட்ட உபயோகிப்பதில்லை. முடியின்

இரண்டு பக்கத்துக் கயிற்றிலும் நூரேனவு இழுவையிருக்கின்ற போதான் ரீப் முடிசுப்போக மாகும். ஆகவே மூட்டை முடிசுக்கள் கட்டுவதற்கும், பாண்டேஜ் முடிப்பதற்கும், இது போன்ற மற்ற காரிபங்களுக்கும் ரீப்முடிசுப்போகமாகிறது.

ரீப் முடியை எப்படிப் போடுவது? வாய் வார்த்தைபாய்க் கொல்லுவதைக் காட்டிலும், எங்கள் படைத் தலைவர் போடுவதைப் பார்த்துக்கொண்டே போடுவது தான் சலபமாயிருக்கிறது. இரண்டு கயிறுகளைக்கக்கு ஒன்றுக் கூடுத்துக் கொண்டு, வலதுகைக் கயிற்றின் நனியின் மேல், இடதுகைக் கயிற்றின் நனியைவத்து, முதல் கயிற்றால் இரண்டாவது கயிற்றைச் சுற்றியெடுக்கவேண்டும். பிறகு முதல் நனியை இரண்டாவது நனியின் மேல் வைத்து, முன் போலவே சுற்றி யெடுத்தால் ரீப்முடிசுவங்குவிடும். இதற்குப் பதிலாக இரண்டாவது நனியை முடல் நனியால் சுற்றி யெடுத்தால், அது அவிழுக்கவராத ஒருவித முடியாக ஆகிவிடும். இதற்குத்தான் ‘கிரானிஸ்ட்’ என்று பெயர்.

அடுத்தது ணீட்பெண்ட் என்ற நூனிமுடி. மாலுமிகள் கயிறுகளைக் கட்டும் போது கயிற்றில்

படைத் தலைவர்களுக்கு!

தங்கள் படைச் செய்தி ‘சாரண’ானில் இடம் பெற்றிருக்கிறதா?
இல்லையேல் ஆசிரியருக்கு எழுதுங்கள். அவசியம் போடுவார்.

வளைவு எடுப்பதாகச் சொல்வார்கள். ‘ஷீட்பெண்ட்’ என்பது ‘வளைவு’ என்ற அர்த்தங்கொடுக்கும் பெயராயிருந்தாலும், அது ஒரு முடிசுசேயாகும். சம்கணமில்லாத இரண்டு கயிறுகளைச் சேர்த்துக்கட்ட இதுடையும். கனத்தகயிற்றின் நனியை மடித்து ஒரு வளைவு செய்துகொண்டு, லேசான கயிற்றின் நனியை வளைவின் ஏடுவில் கீழிருந்து மேலே கொண்டுவந்து, மிரு வளைவைப் பின்புறமாய் ஒதுசுற்றுச் சுற்றி, மறுபக்கத்தில் மேலே கொண்டுவந்து, ஏற்கனவே மேலே உள்ள லேசான கயிற்றுக்கு அடியில் விட்டுக் கெட்டியாக இழுத்தால் தூணிமுடி ஆகும். சில சமயங்களில் டெட்வேண்டிய கயிறுகளில் ஒன்றின் நனி ஏற்கனவே வட்டவளையமாய்க் கட்டப்பட்டிருக்கலாம். அப்பொழுது வளையமுள்ள கயிற்றை கனத்ததாகப் பாரித்து முன் சொல்லிய படியே கட்டினால் ணீட்பெண்ட் வரும்.

இந்த முடிச்சுகளை ரான் தினசரி பழகிக்கொள்ளுவதால் கயிறுகளைப் பார்க்காமலேயே இருட்டிலும் போட முடிகிறது. முதலின் ஏன்னால் கொண்டுபோய் இந்த முடிகளைப் போடத் தெரிய வேணுமென்று எங்கள் தலைவர் சொல்லுகிறார். (தொடரும்)

செய்திகள் .

மதுரை கர் திரிசாரணர் படையின் வருஷாந்தர ஸ்போர்ட்ஸ் போட்டிகள் அக். 30-ல் துவங்கி, ஒரு வாரம் நடைபெற்றன. மொத்தம் இருபத்திரண்டு அயிட்டாஸ்களில் நடந்த இப் போட்டிகளின் கடைசிப் பகுதி நவ. 7-ல் கோச் சடை நீர் நிலையத் தோட்டத்தில் ஒந்றை நாள் முகாமில் முடிவடைந்தது. ஸ்டேட் ஆர்கனைஸிங் கமிஷனர் உள்பட பல தீர்ப்பாளர் களின் உதவியுடன் மதுரை ஸென்றாஜ்டர் கலூக்ஸ்கல் முதலிய நான்கு இடங்களில் போட்டிகள் நடந்தன.

டி.ச. 19-ல் கர் திரிசாரணர் படையின் இரண்டாண்டு விழைவு விழா, மதுரை, அன்னக்குழி மண்டபத்தில் கடைபெற்றது. மதுரை ஜில்லா நீதிபதி, உயர் திரு. S. ரெங்காஜன், M. L. அவர்கள் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்தார்கள். படையின் அறிக்கையே ரோவர் லீடர் தீ. C. N. கேதூராமன் வாசித்த பின்பு, தீ. M. ராஜகோபாலன், S. O. C. அவர்கள் ‘இன்றைப் பிளேஞ்சு’ என்பது பற்றி அரிய சொற் பொழிவாற்றினார். மதுரை ஜில்லா சாரணர் சங்க உபதலைவர் தீ. T. K. ராமா M. L. A., ஜில்லாக் கமிஷனர், டாக்டர். K. G. ராமபத்ரன் ஆகியோரும் பேசிய ஏற்கு விளையாட்டு, சாரணையைப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்ற திரிசாரணர்களுக்கு

சிப்பன் பரிசுகள் தலைவரால் வழங்கப்பட்டன. ரோவர் லீடரின் வாசுத்தைபோதாத்திற்குப் பின், இந்திய சர்க்கார் செய்தி—ஒளி பரப்பிலாக அதிகாரி தீ. A. V. ஜெயச்சங்கத்ரன் அவர்களின் மேற்பார்வையில் திரைப்படக் காட்சி பொன்று விமரிசயாக நடைபெற்றது. தீ. R. V. ராகவன் A. R. S. L. கவனிப்பில் விழாயிற்கு விசேஷ அலங்காரங்கள் திரிசாரணரால் செய்யப் பட்டிருந்தன. பெற்றோரும், ஈன் பர்களும், ஜில்லா சங்க நிர்வாக களும் திளாக விழயம் செய்திருந்தனர்.

டி.ச. 22-ல் மதுரை ஜில்லா சங்கத்தின் வருஷாந்திராப்பொதுக்கட்டம், அகிலாசனர் தீ. T. S. ராஜம் அவர்களின் தலைமையில் அன்னக்குழி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. வருட அறிக்கையும், ஆடிட் செய்தனக்குள்ளும் கொரவ காரியத்தில் தீ. A. K. ராஜகோபாலன் அவர்களால் வாசிக்கப்பட்டன. புதிய வருஷத்திற்கு தீ. T. S. ராஜம் அவர்களே தலைவராகவும், தீ. மாண்கள், R. ராகராஜ், T. K. ராமா M. L. A., ஆகியோர் உபதலைவர்களும், மற்றொரு மடங்கிய நிர்வாக மயிட்டியினரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

பதிலைவர் ஸ்தானங்களில் ஒன்று பெண்கள் பகுதிக்காக ஒதுக்க வைக்கப்பட்டது.

புதிய சிர்வாகக் கமிட்டியின் முதல் கூட்டம் டிச். 26-ல் அன்னங்குழிமண்டபத்தில் நடைபெற்றது. ஸ்ரீ T. S. ராஜம் அவர்கள் தலைமை வகித்தனர். ஏற்கனவே ஜில்லா சங்க பொக்கிஷதாரா யிருந்த ஸ்ரீ K. L. N. கிருஷ்ணன் அவர்கள் மீண்டும் பொக்கிஷதாரா கவும், கெளாவ காரியதரிசியாகவும், மிஸஸ். A. S. மஹாராஜா அவர்கள் பெண்கள் பகுதி உதவிக்காரிய தரிசியாகவும், ஸ்ரீ R. V. ராகவன் அவர்கள் சிறுவர் பகுதி உதவிக்காரியதரிசியாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். பற்பல சப்கமிட்டி அங்கத்தினர்களும் நியமிக்கப்பட்டனர்.

சேதுபதி கைவைக்கல், சிவாஜி படையினர் டிச். 30-ல் பசுமலைக் கடுத்த விளாக்கேரிபில் சாரணைசிரியர் ஸ்ரீ K. S. கிருஷ்ணன் M. A. B. T. தலைமையில் முகாம் செய்தனர். நகர் சாரண அமைப்பாளர் ஸ்ரீ K. S. சம்பத் பயிற்சிகளில் உதவினார். அன்றிரவு நடைபெற்ற தீவட்டத்திற்கு, மதுரை எடுவட்டார உதவிக்கமிஷனர் ஸ்ரீ P. S. ராமசுப்பிரமணியம் B. A. B. L. தலைமை வகித்தார். முனிசிபல் கவுன்சிலரும், ஜில்லாக் காரணர்கள் கமிட்டி மெம்புருமாகிய ஸ்ரீ V. S. ராமசுப்பிரமணியம் B. A. B. L. அவர்களின் அன்பர்ந்த ஆராவுடன் முகாம் சிராக நடை

பெற்றது. மறுஞ்சுடி முகாம் முடிவுற்றது.

சௌராஷ்டிர கைவைக்கல், அசோகாபடையினர் ஜனவரி 2, 3, 4ம் தேதிகளில் அழகாக்கோவிலில் முகாம் செய்தனர். சாரணைசிரியர் ஸ்ரீ M. K. ராமலூர்த்தி B.A.B.T. தலைமையில் பற்பல பயிற்சிகள் நடைபெற்றன. 3-ல் நடைபெற்ற சின்னம் கூட்டுவிழாவின் போது கைவைக்கல் கொாவ காரியதரிசி ஸ்ரீ K.R.V. சீதாராம் B. A. B. L. உதவித் தலைமையாகிரியர் ஸ்ரீ J. L. சந்தரராமன் B.A.L.T. குகியோர் முகாமுக்கு சிஜபும்செய்திருந்தனர். ஸ்ரீ M. R. கிருஷ்ணமூர்த்தி குவார்ட்டர் மாஸ்டராகமிருந்தார்.

ஜன. 5-ல் வைகுண்ட ஏதாதை பை முன்னிட்டு ஸ்ரீ கூடலமூர் கோவில் ஸ்ரீ பிரசன்ன வேங்கடேசர் கோவில்களில் ஸ்ரீ K. S. சம்பத் C.S.O. தலைமையில் சாரணர் சேவை செய்தனர். நகர் திரிசாரணர், விவோனந்தா, கிவாஜி, அங்காகா, சரஸ்வதி, செயின்ட் மேரி, மாதவன், யுவ ஹார்வி, மீனுட்சி, ஆரப்பாளையம் திரிசாரணர் பகுடகளிலிருந்து உதவிக்கமிஷனர் ஸ்ரீ V. ராமானுஜம் அவர்களின் ஏற்பாட்டில் சாரணரும், படைத்தலைவர்களும் வந்து கலந்து கொண்டனர். வழி தவறியானது குழந்தைகள் பெற்றேரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டனர்.

மதுரை, ஸ்ரீ ராமசுக்ருஷ்ண ஸமாஜத்தினுக்காவில் டிச். 30-ல் முதல்

ஜன. 6-வரை வைப்பத்தாலும் தகு வைப்பங்களின்போத கடிய ஏற்
ஞன மக்களிடமில் நடைபெற்ற எமான மக்களை ஒழுங்கு படித்தும்
ஆய்த் பகவத்திதா ஸப்ரஹம், பணியில் அசோகா, காந்திஜி
தொயக்ஞம், கீதா சுர்வலம் ஆகிய படையினர் உதவி செய்தனர்.

வேளிவந்த விட்டது!

வேளிவந்த விட்டது!!

பாரத் சாரணர் நாட்குறிப்பு.

1955

தமிழில் சாரணர் சிறுவர், சிறுமிகளுக்கு வேண்டிய

★ சாரணீயக் குறிப்புக்களோடும் ★

கேள்வனல் ஆர்கனைசிங் கமிஷனர்

திருவாளர் பூர்வாம் பாஜ்பாய் அவர்களின்

ஆசிக்செய்தியோடும் வெளி வந்துள்ளது.

ஏற்குறைப் 220 பக்கங்களுடையது.

தபால் செலவு பிரத்தியேகம்.

இதன் விலை அனு ஒன்பது.

கிடைக்குமிடம்:-

மதுரை ஜில்லா பாரத் சாரணர் சங்கம்,

41, வடக்காவணிமூல விதி, மதுரை.

ரிசோபாம்.

தலைவரி, ஜில்லோஷம், நாம்புவலி, தசைநோய்.

பல்வலி முதலியவைகளுக்கு கைகள்ட

மருந்து. மேற்கள்டவைகளுக்கு

ரிசோபாம் நஸ்திகளைமாக்கும்.

தயாரிப்பு:

ஸதர்ன் ரிசர்ச் ஸபாரட்டரி,

பூர்ண விநியோகஸ்தர்சன் :

SP. M. மெடிக்கல் மார்ட்,

15, மூச்சித்திரை வீதி, :: :: யதுகை.

SAVE ON TYRES... RETREAD

Sundaram Industries retread all popular passenger car and truck tyres using full circle moulds and modern technique. Their ten years retread experience is at your service.

Insist on retreading your tyres with full circle moulds with new shoulders and nonskid treads.

SUNDARAM INDUSTRIES LTD.
(PUDUKKOTTAI. (UNIT OF T. V. S.)

பருத்தி நூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம்.

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்.

போன் 250 (4 லைன்) மதுரை. தங்கி: “ஹார்வி”

மதுரை — துஞ்சக்குடி — அம்பரசமுத்தியம்.

5,00,000.	நாங்கள்	நெம்பர்
நாற்கும்	சப்ளை	80 வரை
கதிர்கள்	செய்வது	நூல்கள்

கைத்தறி, இயந்திரத்தறி, பின்னல் தறிகளுக்கு வேண்டிய காரிக்கன் நூல்கள், இயந்திர நெசவுக்கேற்ற வார்ப்பு நூல்கள் கனத்த வெப்பிங், கான்வாஸ் முதலிய வைகளுக்கேற்ற மடக்கு இரட்டை நூல்கள், மற்றும் பின்னல் இயந்திர நெசவுக்கேற்ற மிருதுவான சன்ன நூல்கள்.

நாங்கள் நூற்பதைத் தவிர நெய்வதில்லை.

மாணைஜர்கள் :

ஏ. & எப். ஹார்வி லிமிடெட்,

போக் :
420 (4 Lines)

மதுரை.

தங்கி:
“ஹார்வி”